

உ
சிவமயம்.
ஓங்குஹப்ரஹ்மணேநம:

சிறுநாற்றிரட்டு.

பாம்பள் :

ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த பிரபந்தங்களுட்
பொருளிற் பெரியனவாய் உருவிற்கிறியனவாயுள்ள
பத்து அடங்கியிருக்கின்றன.

2-ஆம் பதிப்பு, 400 - பிரதி.

பல்லாவரம் :

டி. எம். அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அறு-3.

1917.

IMS 0069

இப்புத்தகத்திலடங்கிய நூல்கள்.

- க. சண்முககவசம்.
- உ. பஞ்சாயிர் தவண்ணம்.
- ங. திருத்தொடையல்.
- ச. கந்தரொலியலந்தாதி.
- ரு. குகப்பிரமவருட்பத்து.
- க். ஞானவாக்கியம்.
- எ. கந்தகோட்ட மும்மணிக்கோவை.
- அ. வடதிருமுல்லைவாயிற் குகப்ரர்வண்ணம்.
- ஈ. நவவீரர் நவரத்தினக்கலிவிருத்தம்.
- க௦. அட்டாட்ட விக்கிரகலிலைவிருத்தம்.

“மடமோட்டுங் கருணைதனை மறவேனெஞ்
சுளவளவும் மாற்றார் நூலைத்
தொடமாட்டே னவருரைக்கு முரைகேளே
னனியாயத் தொடக்கர் கோட்டுட்
படமாட்டே னருள்சுரந்து வினாயவொரு
மொழிப்பயனிற் படரு நோக்கம்
விடமாட்டே னினிதளித்தி யெனதுகுகப்
பிரமமென விளங்கெம் மானே.” [திருப்பா]

சிவமயம்.

ஓங்குமாரகுருப்போநம:

திருச்சிற்றம்பலம்.

சண்முககவசம்.

அறுசீர்க்கழ்நெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

அண்டமா யவனி யாகி யறியொணுப் பொருள தாகித்
தொண்டர்கள் குருவு மாகித் துகளறு தெய்வ மாகி
எண்டிசை போற்ற நின்ற வென்னரு ளீச னான
திண்டிறற் சரவ ணத்தான் றினமுமென் சிரசைக் காக்க. (க)

ஆதியாங் கயிலைச் செல்வ னணிநெற்றி தன்னைக் காக்க
தாதவிழ் கடப்பந் தாரான் றுனிநு நுதலைக் காக்க
சோதியாந் தணிகை யீசன் றுரிசிலா விழியைக் காக்க
நாதனுவ் கார்த்தி கேய னுசியை நயந்து காக்க. (உ)

இருசெவி களையுஞ் செவ்வே றியல்புடன் காக்க வாயை
முருகவேள் காக்க நாப்பன் முழுதநற் குமான் காக்க
துரிசறு கதுப்பை யானைத் துண்டனார் துணைவன் காக்க
திருவுடன் பிடரி தன்னைச் சிவசுப்ர மணியன் காக்க. (ங)

நசனும் வாரு லேய னெனதுகந் தரத்தைக் காக்க
தேசறு தோன்வி லாவுந் திருமகண் மருகன் காக்க
ஆசிலா மார்பை யீரா ருயுதன் காக்க வென்றன்
ஏசிலா முழங்கை தன்னை யெழிற்குறிஞ் சிக்கோன் காக்க. (ச)

உறுதியாய் முன்கை தன்னை யுமையிள மதலை காக்க
* தறுகணை றிடவே யென்கைத் தலத்தைமா முருகன் காக்க
புறங்கையை யயிலோன் காக்க பொறிக்கர விரல்கள் பத்தும்
பிறங்குமான் மருகன் காக்க பின்முது கைச்சேய் காக்க. (ரு)

உண்ணிறை வயிற்றை மஞ்ஞை யூர்தியோன் காக்க வம்புத்
தோணிமிர் சுரேச னுந்திச் சுழியினைக் காக்க குய்ய
காணினை யங்கி கௌரி நந்தனன் காக்க பீஜ
ஆணியைக் கந்தன் காக்க வறுமுகன் குதத்தைக் காக்க. (சு)

எஞ்சிடா திடுப்பை வேலுக் கிறைவனார் காக்க காக்க
அஞ்சக னமொரி ரண்டு மரன்மகன் காக்க காக்க
விஞ்சிடு பொருட்காங் கேயன் விளரடித் தொடையைக் காக்க
செஞ்சர ணேச வாசான் றிமிருமுன் றொடையைக் காக்க. (ஏ)

எரகத் தேவ னென்ற ளிருமுழங் காலங் காக்க
சேருடைக் கணைக்கா றன்னைச் சேரலை வாய்த்தே காக்க
நேருடைப் பரடி ரண்டு நிகழ்பரங் கிரியன் காக்க
சேரிய குதிக்கா றன்னைத் திருச்சோலை மலையன் காக்க. (அ)

* தறுகண் = அஞ்சாத்தன்மை. † ஜகந்பாதேசம்.

ஐயுறு மலையன் பாதத் தமர்பத்து விரலுங் காக்க
பையுறு பழநி நாத பரணகங் காலேக் காக்க
மெய்யுடன் முழுது மாத்ரி விமலசண் முகவன் காக்க
தெய்வநா யகவி சாகன் நினமுமென் னெஞ்சைக் காக்க. (க)

ஒலியெழ வுரத்த சத்தத் தொடுவரு பூதப் ரோதம்
பலிகொளி ராக்க தப்பேய் பலகணத் தெவையா னாலுங்
கிலிகொள வெணைவேல் காக்க கெடுபார் செய்யுஞ் சூன்யம்
வலியுள மந்தர் தந்தரம் வருத்திடா தயில்வேல் காக்க. (க௦)

ஒங்கிய சீற்ற மேகொண் டெண்ணிலில் வேல்கு லங்கள்
தாங்கிய தண்ட மெல்குந் தடிபர சீட்டி யாதி
பாங்குடை யாயு தங்கள் பகைவரென் மேலே யோச்சின்
தீங்குசெய் யாம லென்னைத் திருக்கைவேல் காக்க காக்க. (க௧)

ஒளவிய முளரு னுண்போ ரசடர்பே யாக்கர் புல்லர்
தெவ்வர்க ளெவரா னாலுந் திடமுட னெனைமற் கட்டத்
தவ்வியே வருவா ராயிற் சராசர மெலாம்பு ரக்குங்
* கவ்வுடைச் சூர சண்டன் கையயில் காக்க காக்க. (க௨)

கடுவிடப் பார்தள் சிங்கங் கரடிநாய் புலிமா யானை
கொடியகோ ணய்கு ரங்கு கோலமார்ச் சாலஞ் சம்பு
நடையுடை யெதனா லேனு நானிடர்ப் பட்டி டாமற்
சடிதியில் வடிவேல் காக்க சானவி முளைவேல் காக்க. (க௩)

* கவ்வு - 'கயவு' என்பதன்விகாரம். கயவு=பெருமை.

நகரமே போற்ற ழீஇ ஞானவேல் காக்க வன்புள்
 சிகரிதே ணண்டுக் காலி செய்யனே ருலப் பல்லி
 நகமுடை யோந்தி பூரா னளிவண்டு புலியின் பூச்சி
 உகமிசை யிவையா வெற்கோ ருறிலா தைவேல் காக்க. (கச)

சலத்திலுய் வன்மீ னேறு தண்டடைத் திருக்கை மற்றும்
 நிலத்திலுஞ் சலத்தி லுந்தா னெடுத்துயர் தரற்கே யுள்ள
 குலத்தினு னுன்வ ருத்தங் கொண்டிடா தவ்வவ் வேளை
 பலத்துட னிருந்து காக்க பாவதி கூர்வேல் காக்க. (கரு)

ஞமலியம் பரியன் கைவே னவக்கிர கக்கோள் காக்க
 சமவிழி னோய்க டந்த குலையாக் ராண ரோகம்
 திமிர்கழல் வாதஞ் சோகை சிரமடி கர்ண ரோகம்
 எமையனு காம லேபன் னிருபுயன் சயவேல் காக்க. (கசு)

டமருகத் தடிபோ னைக்குந் தலையிடி கண்ட மாலை
 குமுறுவிப் புருதி குன்மங் குடல்வலி யீழை காசம்
 நிமிரொணு திருத்தும் வெட்டை நீர்ப்பிர மேக மெல்லாம்
 எமையடை யாம லேகுன் றெறிந்தவன் கைவேல் காக்க. (கௌ)

இணாக்கமில் லாத பித்த வெரிவுமா சுரங்கள் கைகால்
 முணக்கவே குறைக்குங் குவ்ட மூலவெண் முளை தீ மந்தஞ்
 சணத்திலே கொல்லுஞ் சன்னி சாலமென் றறையு மிந்தப்
 பிணிக்குல மெனையா ளாமற் பெருஞ்சத்தி வடிவேல் காக்க.

தவனமா ரோகம் வாதஞ் சயித்திய மரோச கம்மெய்
 சுவறவே செய்யு மூலச் குடினைப் புடற்று விக்கல்

அவதிசெய் பேதி சீழ்நோ யண்டவா தங்கள் சூலை
எவையுமென் னிடத்தெய் தாம லெம்பிரான் றிணிவேல் காக்க.

நமைப்புறு கிரந்தி வீக்க நணுகிடு பாண்டு சோபம்
அமர்த்திடு கருமை வெண்மை யாகுபஃ றொழுநோய் கக்கல்
இமைக்குமுன் னுறுவ லிப்போ டெழுபுடைப் பகந்த ராதி
இமைப்பொழு தேனு மென்னை யெய்தாம லருள்வேல் காக்க.

பல்லது கடித்து மீசை படபடென் றேது டிக்கக்
கல்லினும் வலிய நெஞ்சங் காட்டியே யுருட்டி நோக்கி
எல்லினுங் கரிய மேனி யெமபடர் வரினு மென்னை
ஒல்லையிற் றூர காரி ஒம்மிம் ரீம்வேல் காக்க. (௨௧)

மண்ணிலு மரத்தின் மீது மலையிலு நெருப்பின் மீதும்
தண்ணிறை ஜலத்தின் மீதுஞ் சாரிசெய் யூர்தி மீதும்
விண்ணிலும் பிலத்தி னுள்ளும் வேறெந்த விடத்து மென்னை
நண்ணிவந் தருளார் சஷ்டி நாதன்வேல் காக்க காக்க. (௨௨)

யகரமே போற்கு லேந்து நறும்புயன் வேன்முன் காக்க
அகரமே முதலா மீரா நம்பகன் வேல்பின் காக்க
சகரமோ டாறு மாளோன் றன்கைவே னடுவிற் காக்க
சிகரமின் றேவ மோலி திகழவேல் கீழ்மேல் காக்க. (௨௩)

ரஞ்சித மொழிதே வாளை நாயகன் வள்ளி பங்கன்
செஞ்சய வேல்கி முக்கிற் றிறமுடன் காக்க வங்கி
விஞ்சிடு திசையின் ஞான வீரன்வேல் காக்க தெற்கில்
எஞ்சிடாக் கதிர்கா மத்தோ னிகலுடைக் கரவேல் காக்க. (௨௪)

லகரமே போற்கா விங்க னல்லுட னெளிய நின்று
தகரமர்த் தனமே செய்த சங்குதி மருகன் கைவேல்
நிகழேனை நிருதி திக்கி னிலைபெறக் காக்க மேற்கில்
இகலயில் காக்க வாயு வினிற்றுகன் கதிர்வேல் காக்க. (௨௫)

வடதிசை தன்னி லீசன் மகனருட் டிருவேல் காக்க
விடையுடை யீசன் றிக்கில் வேதபோ தகன்வேல் காக்க
நடக்கையி லிருக்கு ஞான்று நவில்கையி னிமிர்கை யிற்கீழ்க்
கிடக்கையிற் றுங்கு ஞான்று கிரிதுளைத் துளவேல் காக்க. (௨௬)

இழந்தபோ காத வாழ்வை யீயுமுத் தையனார் கைவேல்
வழங்குநல் லாணுண் போது மால்விளை யாட்டின் போதும்
பழஞ்சரர் போற்றும் பாதம் பணிந்துநெஞ் சடக்கும் போதுஞ்
செழுங்குணத் தோடே காக்க திடமுடன் மயிலுங் காக்க. (௨௭)

இளமையில் வாலி பத்தி லேறிடு வயோதி கத்தில்
வளரறு முகச்சி வன்றான் வந்தெனைக் காக்க காக்க
ஒளியெழு காலை முன்னெ லோஞ்சிவ சாமி காக்க
தெனநடு பிற்ப கற்கால் சிவகுரு நாதன் காக்க. (௨௮)

இறகுடைக் கோழித் தோகைக் கிறைமுனி ராவிற் காக்க
திறலுடைச் சூர்ப்ப கைத்தே திகழ்பினி ராவிற் காக்க
நறவுசேர் தாட்சி லம்ப னடுநீசி தன்னிற் காக்க
மறைதொழு குழக னெங்கோன் மாறாது காக்க காக்க. (௨௯)

இனமெனத் தொண்ட ரோடு மிணக்கிடுஞ் செட்டி காக்க
தனிமையிற் கூட்டந் தன்னிற் சாவண பவனார் காக்க

நளியனு பூதி சொன்ன நாதர்கோன் காக்க வித்தைக்
கனிவொடு சொன்ன தாசன் கடவுடான் காக்க வந்தே. (௩௦)

சண்முககவச முற்றிற்று.

கலியுகம் சகக௭ - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் கரவருடத்துக்
கார்த்திகைமதி அவ ஆதித்தவாரத்தில் திருவிராமேச்சுரத்தில்,
பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருதாசசுவாமிகள் அகாராதி னகா
ரார்தந் தொடக்கமாய் வருடம் முப்பது செய்யுளாகிய இச்
சண்முககவசத்தைப் படித் தமக்குற்ற ஓரல்லலினின்று நீங்கி
னர். இதனை வாற்சல்லிய விசுவாசத்துடன் நானொன்றுக்
காறுமுறை படிப்பவர்கள் எத்தகைய துன்பினின்றும் விடு
தலையுறுவார்கள்; முடிவின் முத்தியுமடைவார்கள். இரவில் வழி
நடக்கும்போதும், வனத்திற் செல்லும்போதும், நோயான்
வருந்தும்போதும், யாதானுமொரு பயங்கரமான துன்பத்தி
லகப்பட்டுக்கொண்டபோதும், நித்திரை செய்ய ஆரம்பிக்கும்
போதும், மாணகாலத்திலும் இக்கவசம் படிக்கப்படுமாயின்
யாதொரு துன்பமு மில்லையென்க. படித்துப் பலனடைந்தாரும்
பலரென்க.

குமரகுருபரன் திருவடிவாழ்க.

பரிபூஜன
பஞ்சாமிர்தவண்ணம்.

க. பால்.

தனந்த தந்தன தனந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தன

தந்தந் தந்தன தந்தன

தந்தந் தந்தன தந்தன

தந்தந் தந்தன தந்தன

தந்தந் தந்தன தந்தன

தந்த தந்தன தன தாந்த தந்தன

தாந்த தந்தன தன தாந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தன

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்தன—தனதனதனதான.

இலங்கு மன்கில விரிஞ்சன

தனந்த ஐஞ்சத மன்கிதா

வியன்கொ டம்பியர் களும்பொரு
 நெறந்த புங்கவர் களுங்கெடா
 தென்றுங் கொன்றைய ணிந்தோனார்
 தந்தண் டின்றிர ளுஞ்சேயா
 மென்றன் சொந்தமி னுந்தீதே
 தென்றங் கங்கணி கண்டோயா
 தேந்து வன்படைவேல் வலி சேர்ந்த திண்புயமே
 யேய்ந்த கண்டகர்கா றொடை மூஞ்சி கந்தரமோ
 டெலும்பு றுந்தலை களுந்து ணிந்திட
 வடர்ந்த சண்டைக டொடர்ந்துபே
 யெனுங்கு னுங்குக ணிணங்க ளுண்டான்
 மகன்பு றஞ்சய மெனுஞ்சொலே
 —களமிசையெழுமாரே, (வ)

துலங்கு மஞ்சிறை யலங்கவே
 விளங்க வந்தவொர் சிகண்டியே
 துணிந்தி ருந்துயர் கரங்கண்மா
 வரங்கண் மிஞ்சிய விரும்புகூர்

துன்றுந் தண்டமொ டம்பீர்வாள்
 கொண்டண் டங்களி னின்றாடே
 சுண்டும் புங்கம ழிந்தேலா
 தஞ்சம் பண்டசு ரன்ருதே

குழந்தெ மும்பொழுதே கரம் வாங்கி யொண்டிணிலே
 றாண்டி நின்றவனே கிளை யோங்க நின்றளமா

தவந்து வம்பட வகிர்ந்து வென்றதி
 பலம்பொ ருந்திய நீராஞ்சுன
 சுகக்கொ ளுந்தவர் வணங்கு மிங்கித
 முகந்த சுந்தர வலக்கருதா
 —அரிபிரமருமேயோ, (9)

அலைந்து சந்தத மறிந்திடா
 தெழுந்த செந்தழ லடம்பினு
 ரடக்கி யக்கழு மிறைஞ்சியே
 புகழ்ந்த வன் றுமெய் மொழிந்தவா

அக்கிக் கென்பத றந்தேவா
 பெக்குந் துன்றிநி றைந்தோனே
 யண்டிக் கொண்டர்வ ருந்தாமே
 யின்பந் தந்தரு ளுந்தாளா

ஆம்பி தந்திடுமா மணி பூண்ட வந்தளையா
 வாண்ட வன்குமரா வெனை யாண்ட செஞ்சரண

அவர்த விர்துள வலங்க லுங்கழ
 செறிந்த சந்தன சுகந்தமே
 யணிந்து குன்றவர் நலம்பொ ருந்திட
 வளர்த பந்தனை யெனும்பெணுள்
 —தனையனைமணவாளா, (10)

குலந்த ராண்டிழு கையுக்களா
 ருண்ட கொந்தள வொழுக்கும்வேல்

குரங்கு மம்பக மதுஞ்செவா

யதுஞ்ச மைந்துள மடந்தைமார்

கொஞ்சம் புன்றொழி லுங்காலோ

நஞ்சண் டன்செய லுஞ்சுடே

கொண்டங் கம்பட ருஞ்சீழ்நோ

யண்டந் தந்தம்வி மூம்பாழ்நோய்

கூன்செ யும்பிணிகால் கரம் வீங்க முங்கலும்வாய்

கூம்ப ணங்குகுணைய் துயர் சார்ந்த புன்கணுமே

குயின்கொ ளுங்கடல் வளைந்த விங்கெனை

யடைந்தி மெப்படி யினுஞ்செயேல்

குவிந்து நெஞ்சமு ளனைந்து நிற்பத

நினைந்து யும்படி மனஞ்செயே

—திருவருண்முருகோனே.

(க)

உ. தயிரீ.

தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன

தனத்தன தந்தன தனத்தன தந்தன

தா தனனா தனனா தனனா

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தனந்த தந்தன தனந்த தந்தன

தா தனனா தனனா தனனா—தனதனதனதானா.

கடித்துண ரொன்றிய முகிற்குழ லுங்குளிர்

கலைப்பிறை யென்றிடு துதற்றில கந்திகழ்

கா சுமையா ளிளமா மகனே

கனங்க வந்துவை முனிந்து நன்கது

கடந்து விஞ்சிய முகஞ்சி றந்தொளி

கா லயிலார் விழிமா மருகா

—விரைசெறியணிமார்பா,

(ஐ)

கனத்துயர் குன்றையு மிணைத்துள கும்பக

லசத்தையும் விஞ்சிய தனத்திசை மங்கைகொள்

கா தலனன் முகனா டமுதே

கமழ்ந்த குங்கும நார்த முந்தியிர்

கரும்பெ னுஞ்சொலை யியம்பு குஞ்சரி

கா உலனே குகனே பரனே

—அமரர்கடொழுபாதா,

(வ)

உடுக்கிடை யின்பணி யடுக்குடை யுங்கன

வுரைப்புயர் மஞ்சறு பதக்கமொ டம்பத

வோ வியதா புரமோ திரமே

ருயர்ந்த தண்டொடை களுங்க ரங்களி

வறும்ப சுந்தொடி களுங்கு யங்களி

ஊ ரெழில்வா ரொடுநா சியிலே

—மினுமணிநகையோடே,

(வஹ)

உலப்பறி லம்பக மினுக்கிய செந்திரு

வருப்பணி யம்பல தரித்தடர் பைந்தினை

மோ வலிலா வரனே செயுமா

நெழுங்கு தம்புன மிருந்து * மஞ்சல

மஞ்ஞலம் - வடசொல்; (=அழகு)

முறைந்த கிஞ்சக நறுஞ்சொ லென்றிட

வோ லமதே யீடுகா னவர்மா

—மகளெனுமொருமானும், (9)

மடக்கொடி முன்றலை விருப்புடன் வந்ததி

உனத்தறை குன்றவ ருறுப்பொடு நின்றிள

மா னினியே கனியே யினிநீ

உருந்து மென்றனை யனைந்து சந்தத

மனங்கு ளிர்ந்திட லீணங்கி வந்தரு

ளாய் மயிலே குயிலே யெழிலே

—மடவனநினதேரார், (9ஹ)

மடிக்கொரு வந்தன மடிக்கொரு வந்தனம்

வளைக்கொரு வந்தனம் விழிக்கொரு வந்தனம்

வா வெனுமோர் மொழியே சொலுநீ

மணங்கி ளர்ந்தந லுடம்பி லங்கிடு

மதங்கி யின்றுள மகிழ்ந்தி டும்படி

மான் மகளே யெனையா ணிதியே

—எனுமொழிபலநாதே, (9ஈ)

படித்தவ டன்னைகள் படித்துமு னஞ்சொன

படிக்கும ணந்தரு ளளித்தவ ணந்தகிர்

பா கானே வானே யானே

படர்ந்த செந்தமிழ் தினஞ்சொ லின்பொடு

பதங்கு ரக்குந ருணந்தெ ளிந்தருள்

பா வகியே கிகியு ரிறையே

—திருமலிசமரூரா, (9ஊ)

பவச்சுட வென்பது கடக்கவு நின்றினை
பல்த்திட வம்பிழை செறுத்திட வங்கவி
பா டவுந் கடமா டவுமே

படர்ந்து தண்டையை நிதஞ்செ யும்படி
பணிந்த வென்றனை நினைந்து வந்தருள்
பா லனனே யெனையான் சிவனே

—வளரயின்முருகோனே. (க)

உ. நேய்.

தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தந்தந்தா தந்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தாந் தன தன தன தன

தனதன தந்தந் தனதன தந்தந்
தனதன தந்தந் தனதன தந்தந்தா

தனதன தந்தந் தனத்தன
தனதன தந்தந் தனத்தன
தனதன தந்தந் தனத்தன
தனதன தந்தந் தனத்தன

தனன தனன தனன தனன
தனன தனன தனன தனன

தனதன தனதன தனதன தனதன
தனதன தனதன தனதன தனன

—தந்தன தனதான.

வஞ்சஞ்சு தொன்றும்பேர் துன்பஞ் சங்கட மண்டும்பேர்
மங்கும்பேய் நம்பும்பேர் துஞ்சம் புன்சொல்வ ழங்கும்பேர்
மான் கணூர் பெணூர் தமா லினான்

மதியது கெட்டுத் திரிபவர் தித்திப்
பெனமது துய்த்துச் சுழல்பவ ரிச்சித்தே

மனமுயி ருட்கச் சிதைத்துமே
நுகர்தின துக்கக் குணத்தினோர்
வசையுறு துட்டச் சினத்தினோர்
மடிசொல மெத்தச் சுறுக்குளோர்

வலியே றியகூ ரமுளோ ருதவார்
நடுவே துமிலா ரிழிவார் களவோர்

மணமல ரடியிணை விடுபவர் தமையினு
நணுகிட வெனைவிடு வதுசரி யிலையே

—தொண்டர்கள்பதிசேராய், (வ)

விஞ்சுங்கார் நஞ்சந்தா னுண்டுந் திங்கள ணிந்துங்கால்
வெம்பும்போ தொண்டெந்தாள் கொண்டஞ் சஞ்சவுதைந்தும்பு
மீன் பதா கையோன் மெய்வீ யுமா

விழியைவி ழித்துக் கடுகவெ ரித்துக்
கரியையு ரித்துத் *தனுமிசை சுற்றிக்கோள்

விழைவறு சுத்தச் சிறப்பினார்
பிணைமழு சத்திக் காத்தினார்

* தனுமிசை = தனுவில். தனு = உடம்பு.

விஜயவு டுக்கைப் பிடித்துளார்
புரமதெ ரிக்கச் சிரித்துளார்

விதிமா தவனா ரறியா வடிவோ
ரோருபா திபெனா யொளிர்வோர் சுசின்

விடைதனி லிவர்பவர் பண்பண மணிபவர்
கனைகழ லொலிதர நடமிடு பவர்சேய்

—என்றுளருருநாதா, (2)

தஞ்சஞ்சேர் சொந்தஞ்சா லஞ்செம் பங்கய மஞ்சங்கா
நுத்தந்தா தத்தந்தா தந்தந் தந்தன தந்தந்தா
தாந் ததி ததி ததி ததி

ததிம்தி தத்தித் திரிதிட தத்தத்
திரிதிட தத்தத் தெயெனந டிக்கச்சூழ்

தனிநட னக்ருத் தியத்தினுண்
மகிடனை வெட்டிச் சிதைத்துளாள்
தடமிரு முக்கட் கயத்தினுள்
சாதனு வக்கப் பகுத்துளாள்

சமிகு விளமோ டறுகா ரணிவா
னொருனோ டுடையோ னனையாய் வருவாள்

சுதமறை சுளும்வழி படவளர் பவண்மலை
மகனென வொருபெய ருடையவள் சுதனே

—அண்டர்கடொழுதேவா, (3)

பிஞ்சஞ்சூழ் மஞ்சொண்ணே யுஞ்சந் தங்கொள்ப தங்கங்கூர்
 பிம்பம்போ லங்கஞ்சா ருங்கண் கண்களி லங்குஞ்சீ
 ரோங் கவே யுலா வுகால் வினோர்
 பிரமனெ டெட்டுக் குல்கிரி திக்குக்
 கரியொடு துத்திப் படவர வுட்கப்பார்
 பிளிறந டத்திக் களித்தவா
 கிரிகெட வெக்கித் துளைத்தவா
 † பிரியக மெத்தத் தரித்தவா
 தமிழனை நச்சிச் * சுளித்தவா
 பிணமா முனமே யருள்வா யருள்வாய்
 துனியா வையுநீ கடியாய் கடியாய்
 பிசியொடு பலபிழை பொறுபொறு பொறுபொறு
 சததமு மறைவறு திருவடி தரவா
 —என்களிமுருகோனே. (க)

ச. ஈருக்கரை.

தான தந்தன தான தந்தன
 தான தந்தன தான தந்தன
 தான தந்தன தான தந்தன
 தான தந்தன தான தந்தன
 தந்தன தனதன தனத்தன
 தனந்த தந்தன தனத்தன

† பிரியகம் = கடம்பு, பிரியகமென்னும் வடசொல்லின் விகாரம்.

* சுளித்தல் = கோபித்தல்

தத்தன தனதன தனத்தன

தனந்த தத்தன தனத்தன — தனதன தனதானா.

MTத முங்கினம் வார முந்திதி

யோக மும்பல நாள்க ளும்படர்

மாதிரி ரந்திரி கோள்க ளுங்கழல்

பேணு மன்பர்கள் பான லந்தர

உற்சல மதுசெயு மருட்குண

செறந்த விற்பன ரகக்கன

மற்புய வசுரரை யொழித்தவா

வனந்த சித்துரு வெடுத்தவா

மாவ யன்சுரர் கோனு மும்பர

வாரும் வந்தன மேபு ரிந்திடு

வான வன்சுடர் வேல வன்குரு

ஞான கந்தபி ரானே னும்படி

மத்தக மிசைமுடி தரித்தவா

குளிரந்த கத்திகை பரித்தவா

மட்டறு மிகலயில் பிடித்தவா

சிவந்த வக்கினி நுதற்கன

—சிவகுருவெனுநாதா,

(வ)

நாத விங்கித வேத மும்பல்பு

ராண முங்கில யாக மங்கன

காத னுன்றனி வாயில் வந்தன

வேயெ னுந்துணி பேய நிற்தபி

னச்சுவ திவனெனது கணித்தையோ
செறிந்த ஷட்பகை கெடுத்துமே
னட்புடை யருளமிழ் துணிற்சதா
சிறந்த தித்திப் பளிக்குமே

நாளு மின்புயர் தேனி னுஞ்சுவை
யீயும் விண்டல மேவ ருஞ்சுரர்
நாடி யுண்டிடு போஜ னந்தனி
லேயும் விஞ்சிடு மேக ரும்பொடு

நட்டமின் முப்பழ முவர்க்குமே
விளைந்த சர்க்கரை கசக்குமே
நற்சுகி முற்றிய பயத்தொடே
கலந்த புத்தமு தினிக்குமோ

—அதையினியருளாயோ, (2)

பூத லந்தனி லேயு நன்குடை
மீத லந்தனி லேயும் வண்டறு
பூம லர்ந்தவு னாத வம்பத
நேய மென்பது வேதி னந்திகழ்

பொற்புறு மழகது கொடுக்குமே
யுயர்ந்த மெய்ப்பெயர் புணர்த்துமே
பொய்த்திட வினைகளை யறுக்குமே
மிதுந்த சித்திகள் பெருக்குமே

பூர ணந்தரு மேநி ரம்பெழி
லாத னந்தரு மேய ணிந்திடு

புட ணந்தரு மேயி கந்தனில்
 வாழ்வ துந்தரு மேயு டம்பொடு
 பொக்கறு புகழினை யளிக்குமே
 பிறந்து செத்திட றொலைக்குமே
 புத்தியி லறிவினை விளக்குமே
 நிறைந்த முத்தியு மிசைக்குமே
 —இதைநிதமுதவாயோ, (ஈ)

சீத னஞ்சொரி கோதில் பங்கய
 மேம ல்ளந்திடு வாவி தங்கிய
 சீர ட்ந்தவி ராவி னன்குடி
 யோ கம்பா பூத ரஞ்சிவ
 சித்தரு முனிவரும் வசித்தசோ
 லையுந்தி ரைக்கட லடிக்கும்வாய்
 செற்கண முலவிடு பொருப்பெலா
 மிருந்த னித்தரு ளயிற்கையா
 தேனு றைத்திடு கான கந்தனின்
 மானி னஞ்சதை யாலி ருஞ்சரை
 சேரு டம்புத ளாட வந்தசன்
 யாச சுந்தர ரூப வம்பர
 சிற்பர வெளிதனி னடிக்குமா
 உகண்ட தத்துவ பரத்துவா
 செப்பரும் ரகசிய நிலைக்குளே
 விளங்கு தற்பா திரித்துவா
 —நிருவளர்முருகோனே. (க)

௫. தேன்.

தானதன தானான தானதன தானதன
தனதான தனதான தனதான தனதான
—தனதனதனதான.

சூலதர ஞாட வோதிமக ளாடநனி
தொழுபுத கணமாட வரியாட வயனோடு
தூயகலை மாதாட மாநளினி யாடவுயர்
சுரரோடு சுரலோக பதியாட வெலியேறு
* சூகைமுக ஞாட மூரிமுக னாடவொரு
தொடர்ஞாளி மிசையூரு மழ்வாட வசவீர
சூலிபதி தாடை நீலநம னாடநிறை
சுசினார விழையாட வலிசானி ருதியாட
—அரிகரமகனோடே, (வ)

காலிலியு மேயாட வாழ்ந்திய னாடமிகு
கனஞால மகளாட † வரவேணி சசிதேவி
காமமத வேளாட மாமைரதி யாடவலிர்
கதிராட மதியாட மணிநாக வரசோகை
காணுமுனி வோராட மாணறமி னாடவிரு
கழலாட வழகாய தனையாட மணிமாசில்
கானமயி றாடை ஞானவயி லாடவொளிர்
கரவாள மதுவாட வெறிசூல மழுவாட
—வயிரமலெறுழோடே, (2)

* சூகை = யானை. † வரவேணி = வரநதி = கங்கை.

கோலவரை ஞானுட நான்மரும மாடவிரை

கோஞ்சீப வணியாட வுடையாட வடனீடு
கோழியப ராதாட + வாகுவணி யாடமிளிர்
குஞ்சுமாட வுளையாட வுபயாறு கரமேசில்
கோகந்த மாராறோ டாறுவிழி யாடமலர்
குழகாய விதழாட வொளிராறு சிரமோடு
கடற்கலை நாவாட மூரலொளி யாடவலர்
குவடேற புயமாட மிடறாட மடியாட

—அகன்முதுகுரமோடே, (ஈ)

நாலுமறை யேயாட மேனுதல்க ளாடவிய

னலியாத வெழிலாட வழியாத குணமாட
நாகரிக மேமேவு வேடர்மக ளாடவரு
ணயவானை மகனாட முசுவான முகனாட
நாரதம காளுட + வோசைமுனி யாடவிற
னவவீரர் புதராட வொருகாவ டியனாட
ஞானவடி யாராட மாணவர்க ளாடவிறை
நவீருச னுடனாட விதுவேளை யெணியாகொள்

—அருண்மலிமுருகோனே. (க)

பஞ்சாமிர்தவண்ண முற்றிற்று.

பாடி - பாஹு என்பதன் வீகாரம்.

+ ஓனசாசுத்தம்; திருப்புகழ்ச் சந்தங்களைப் பாடியருளிய அருள்கிரித்தல் "ஓனாமுனி" எனப்பட்டனர்.

இந்நூ லாசிரியரான ஸ்ரீமத் - துமரகுருநாச்சுவாமிகளும் திருவனந்தபுரம் ந. சுப்பிரமணியபிள்ளை யெனும்பெயரிய சிவநேசச்செல்வரொருவரும் பாம்பென்னும் பதிககட் சந்தித் திருந்த வோர்பகலில், சுவாமிகளைக் காணவந்தவர்களுளொருவர் தமக்குப் பாடமாயிருந்த சிற்றின்ப வண்ணமொன்றனை யினிமையாகப் பாடினர். அதனைக்கேட்டிருந்த மேற்படிபிள்ளை, நங்கடவுளாகிய குமாரசுவாமியின்பேரில் சுவாமிகளும் வண்ணம் பாடவேண்டுமென்ற திவ்விய வேண்டுகோளை யங்கீகரித்து, சுவாமிகள் கலியுகம் சக்கூட - ஆம் ஆண்டில் நிகழ் கரவருடத்துக் கார்த்திகை மதி ௨௪௨. சேய்வாரத்தில் இப் பஞ்சாயிர் தவண்ணத்தைப் பாடிமுடித்தனர். இத் தனைப் பக்தியோடும் ஒரு முறை பாடிமுடிப்போர்க்கு, குமாரக்கடவுட்குப் பஞ்சாயிர் தத் தால் ஐந்தபிடேகஞ்செய்த பலன் கிடைக்குமென்பது சாதம். அங்ஙனம், பலமுறையாயிற் பலனும் அத்துணையேயாம்.

குமரகுருபரன் நிருவடிவாழ்க.

திருத் தொடயல்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

அனந்தமறை யுன்னறிவாய் விளங்கவென

வாறுமுக வழிவே காட்டித்

தனந்தனியா வந்தசிவ சரவணனே

பிரணவனே சாமீ யுன்றன்

மனங்கனிய யானொழுகும் வகையையுணர்ந்

தெனையறிய வரமீந் தென்னைக்

கணம்படவும் வைப்பதானின் கடனையென்

றனுதினமுங் கருதா நின்றேன்.

(க)

கம்பன்முத னற்கவிஞர்க் கரசியென

விருந்தமுதிர் கலைமா தெளவை

தம்புலமைத் திடனறியக் காரொருமை

மேய்த்திடுவோன் றனைப்போல் வந்து

சம்புமிசை யேறிநறுங் கனியுதிர்த்துப்

பரிகாசந் தனைச்செய் செவ்வேள்

எம்பெருமா னீயாயி னுன்சீர்த்தி

யான்புகல்வ தெவ்வா றன்றே.

(உ)

அரிபகவ னிந்திரன்வா னவர்முனிவர்

சித்தருமே பத்தா வென்றன்

திருவடியைப் பரவியருஞ் சீர்த்திபடைத்
தார்களுனத் திகழ்மா வேத
உருவனைத்து மனந்தமுறை யுரைத்துரைத்து
முன்பெருமை யொழிவே யின்றிப்
பெருகுமெனிற் குகனேயிங் கதுசிறிது
மேயென்றாற் பேசற் பாற்றோ.

(௩)

கயராவு கமலநிறை பூம்பொழில்கொள்
காசினகர்க் கடவுண் முன்பு
பயமேது மின்றிமுதற் பரமரியென்
றசத்தியமே பகர்ந்தோ னீட்டு
புயமிரண்டுந் தம்பமென நின்றிகொ
னன்னடுவிற் புரங்க வேகைச்
சயவுவணி யாற்கரங்கொய் நந்திபரன்
சரணஞ்செய் தனிவே லோனே.

(௪)

விசமலி நறுங்கடப்பந் தார்புனையுந்
தடங்கரவேன் மன்னு மெந்தாய்
காசினகர் மான்மியத்திற் கழறுவண்ண
மானெறியிற் கரங்க டேக்கிப்
பேசியவொர் வியாதனைந் மூட்டுனெனத்
திருப்பிருந்தைப் பெருமான் சொல்லி
ஈசனெமக் கொருவனுள னென்றபொரு
ணீயலதொன் றிலையே யாண்டும்.

(௫)

அகத்தியனக் கீரனனி தவத்தினுயர்
நாரதனல் லருளே பெற்று

மிசுத்ததிருப் புகழ்புகன்ற கருத்துளனு
 மேனையவுண் மெய்யோ ரெல்லாம்
 மகத்துவமுற் றுய்யவடி யளித்தசிவ
 னேயெழில்கொண் மயிலி லேறும்
 பகத்தரள மேயுனது பதப்போது
 பழிச்சவருள் பண்ணு யெற்கே.

(சு)

பரமலைபொற் செந்திவளம் பதியெனுநற்
 சாமிவரை படர்பூஞ் சோலை
 விரியுமடற் கமலநீரை காண்பழி
 யேனையநல் விரையார் வெற்பும்
 மருமலர்ச்செம் பாதமெனு நின்கழலைத்
 தான்பரவென் மனமே யென்றின்
 னருணிலவக் குடியிருக்க வேண்டுமயில்
 பரித்துளவிண் ணமர்வோ ரேறே.

(எ)

அண்டமுத லனுக்கடையாய்க் கண்டசரா
 சரங்கனெலா மருளா முன்றன்
 பண்டமெனத் தெரிதலின லுனக்கிவண
 னிசைக்கவொரு பரிசங் காணேன்
 கொண்டதமி யேன்வணக்கந் தனைத்திருத்தி
 யாகவிக் கே கொள்வா யென்ன
 அண்டநின்றே னின்னடிக் கே பொலம்பொலிந்த
 வயில்கணடிக் கரசே யன்றே.

(அ)

நின்னடித்தொண் டானதிரு மாலாதி
 தேவரெல்லா நின்க டைக்கண்

தன்னருளைக் கொண்டலவோ சருவநவ

சித்திகளுந் தடத்த மாக

இன்னமிருந் தாற்றிடவு மிகல்படைத்தா

ரேரயிற்கை யீசா வுன்றன்

நன்னயப்பொன் னடித்துணைகொ ளென்போல்வார்

நலமெனென நவில்வேன் மன்றோ.

(௬)

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மகிலநீரை

படைப்பவற்கு மையார் சீவை

குண்டனுக்கும் வாழ்வேதவ் வசுரருயிர்

நீவந்து குடியா விட்டாற்

பண்மெறை நனிநுவன்ற படிதரையி

லுன்னருளைப் படையார் தாவே

கொண்டுழல்வார் கதிபுகுதா ரெற்கருள்செய்

யருளுருவக் குகனே யன்றே.

(௭)

எங்குமொரு கருத்தெனென விருக்குமுனைக்

குலக்கடவு ளென்றே கொண்ட

புங்கவர்க ளொருகாலும் வேறுதெய்வங்

குரங்கார்கள் புகரொன் றின்றி

மங்கலமுற் றுய்ந்திகத்தி லுயர்சீவன்

முத்திதன்னை மருவி நின்றே

துங்கபர முத்தியையு மேபெறுவ

ரிந்துளப்பூந் தொடைமார் போனே.

(௮)

நின்மலச்செஞ் சோதிவடி வுடையவுனை

யனவரத நினைப்போர்க் கென்றும்

பொன்மயச்செம் மேனியுடம் புண்டாகு
 நரைதிரைகள் பொருந்தா புன்கண்
 தன்னுரத்தி னுலுயிர்கொள் கூற்றுமனு
 காதெதினுஞ் சத்தாய் நிற்குஞ்
 சின்மயத்தின் நெருப்பிழம்பே யான்றொழுமோர்
 வேற்சமர்த்தா சிவச்சீர்க் குன்றே. (கஉ)

பிரமணத்தாள் கொண்டைத்தாய் பிரணவத்தின்
 பொருளாகுய் பிறைமா கங்கை
 திருமுடிக்கண் ணணியுமுக்கட் கடவுளுக்கு
 முபதேசஞ் செய்தா யிந்தான்
 பருவரலை நீக்கியருந் துறக்கமளித்
 தாய்விபுதர் பதியே யார்க்குங்
 குருகுசனென் நணிமறைகள் குயிலும்வண
 மெனக்குமருள் குயிற்றொண் ணாயோ. (கங)

மிகுத்தமுதற் சரியையொடு கிரியையுநன்
 ருடடக்கும் வழியா யுள்ள
 அகத்தறம்வ ழாதிகத்தில் வளர்க்கவருட்
 சத்திதனை யருகே வைத்து
 மிகுத்ததிருக் கொலுவிருப்பை யோகமுடன்
 னுனமதும் மேன்மே லோங்கச்
 சகத்தையிகழ் துறவறமுற் றேதவசி
 உடிவெடுப்பை சயவே லோனே. (கச)

குறடகளைக் * சரிமகளை யிருமருங்கும்
 உதியவருள் கூர்ந்தே யென்றும்

மறமொழித்த நின்னடியர்க் கருள்செயுமா
 நனந்தமுக மருவா நிற்கும்
 இறையுனக்கிங் கறுமுகமென் றரற்றுமனி
 யாயமது மென்னே பன்னும்
 மறைகளுக்கு முடிவுரைத்த சிவகுருவென்
 றுள்ளாமன் மருண்டே யன்றே.

(௧௫)

திருப்பெறுநான் முகக்கிழவன் நிருநாத
 னுவணைவளஞ் சேர்ந்தோர் மற்றும்
 உருப்படைத்த பசுக்களுக்கெல் லாஞ்சுருத்
 உபயகர முதவா நின்ற
 அருப்படைத்த நினக்கனந்தங் கரங்களென
 வுன்னாதி ராறு கையென்
 நிருப்புரைப்ப தவ்வேக மன்றோவென்
 னிதயநடு விருந்திட் டோனே.

(௧௬)

ஆறுமுகப் படுமுனந் யைந்துமுகத்
 துடனிலலி யழியா தூல்கள்
 கூறுமுறைப் படியதன்பின் குறைவில்சிவ
 சத்தியொடுங் குறைவொன் றின்றி
 ஈறுமுத லொருவிடநின் றுருக்காட்ட
 னாதியுன்னை யீசன் சேயென்
 னாநிலலா துரைத்திடுத லுபசார
 மல்லால்வே ரெழுங்குண் டோவே.

(௧௭)

ஐந்துவகைப் படுபுத வியல்பினைக்கொண்
 டளவிலுல காக்கி வாங்க

கிந்துமுகத் துடன்விளங்கி யைந்தெழுத்தி

ஒருவாகி யவற்றோ டென்ன

பந்தமொன்று சால்சூழிலை யருவமுக

மென்பதையும் பரித்தே மஞ்ஞை

உத்தமறு முகஞை வாறெழுத்துக்

கிறையேயென் * னுறுவ நீராய்.

(௧௮)

பிருதிவிகம் வாயுவனல் வெளியருக்கன்

வதுவுயிராப் பிறங்கோ ரெட்டுந்

திருவுருவ மாமுனக்கென் றரியசைவ

தூனுவல் நெளிவே யந்தச்

சாடசா விதப்பினத்து நின்னனவே

யாகலினச் சார்ந்தித் தெந்தப்

பாசமய மும்வாழா தன்றோபொற்

கிசூரும் † பவுன்ச னானே.

(௧௯)

சுகனமதி வயனரிருத் திரன்மயேச்

சானெனுந் நகைத்தே வாகி

* உறுவல் = தக்கம்; பிங்கலங்கண்டு.

† புஷ்ய: என்றும் வடசொல் ஆதிவிருத்தி சுந்தியிற் பெளஷ்ய எனலாம். இது, "பவுன்ச" என விகாரப்பட்டது. இது தானே அருணகிரிநாதனாது திருப்புகழில் "மறையும் பொய்ப் பட்டேன் தெய்வது" எனத் தொடரிலே 'பவுஷ்ய' என்றும், தாமாளுது பாடலிற் "பவிசண்டு தவிசண்டு" எனத் தொடரிலே 'பவிச' என்றும் வருவதாயிற்று. புஷ்ய: = 'மங்களம்' என வரும். பின்பு பவுன்சம் விளக்குநெய்யானே இது, சம்பத்தெனும் பொருளுடைத்து.

நிகரறுநிட் களசுகளத் தோங்குசதா
 சிவனாகி நிறைவா யெங்குந்
 திகழருவ நிட்களத்தி னிமலவிந்து
 நாதமுமை சிவமாய் நின்றே
 இகபரத்து மிருந்தரசு புரிசுகநின்
 னடிமதர்வி லெனைச்சே ரன்றே. (௨௦)

ஒண்கலைப்பெண் கொழுநனுமோர் வெண்பரப்பிற்
 றுயில்பவனு மொளிர்நீ நெற்றிக்
 கண்படைத்து நல்லறத்தின் நெய்வமெனும்
 வெள்விடையுட் கனிந்தூர் தேவும்
 பண்படைத்த வாரணஞ்சொல் வண்ணமரு
 ளெனுந்திரித்வ பாத்தி யந்தான்
 விண்படைத்த வுனக்கல்லால் வேறுசொல்ல
 றிரிபாகு மிளிர்வேன் மன்னே. (௨௧)

ஆடகப்பொன் னேபணிக ளாயிருக்கு
 முறைமையைப்போ லான்மா வெல்லாம்
 பாடுடைக்கோண் மாயையினைப் பலபேத
 வுடலாகப் பரித்தே நிற்கும்
 பீடிருக்கு நின்வடிவ நிட்களத்தி
 லான்மாவாய்ப் பிறிதொன் றின்றிக்
 கூடிநிற்ற லாலெவையு நின்வசமே
 யாமயிற்கைக் குகனே யன்றே. (௨௨)

நித்தியத்தை யுடையபசுக் களேமாயை
 கன்மமென நிகழ்ந்தே பற்று

நித்தியத்தை யுடையவீருண் மலப்பாச
 மகற்றியின்ப நீங்கா முத்தி
 நித்தியத்துக் கிடமதெனு நிற்பதத்தி
 வெண்ணைவைக்க நீவா நாயோ
 நித்தியச்சொல் லொன்றைவந்து சொல்ப்தியென்
 றேயான நெடுவேன் மன்னே. (௨௩)

உலப்புதிப்பி லாவுனடி யடைதலன்றிக்
 கதிபிறிதொன் றுண்டே யென்று
 பலத்துழல்வ தேபெருத்த வஞ்ஞான
 மஞ்ஞானம் பரமார்த் தத்தைத்
 தலத்திலுறை பசுக்கடரத் தளவாக
 வருனவுருத் தானே காட்டு
 நலக்கடவு ளேயெனது நவைதீர்க்க
 வொகரமதி னடியா யன்றே. (௨௪)

பரக்கடவென் றதன்குமிழி யொளிர்ச்சுவென்
 றதுதகரப் படர்ந் ரொன்றாய்த்
 திரம்படல்போன் முத்தியென்று விளம்பினவர்
 கருத்தைநனி தெளியா ரெல்லாம்
 புரந்தரனச் சுதன்பணியுன் பதஞ்சேரன்
 முத்தியெனப் பொருள்கா னாதிங்
 கருந்துயர மடைதலன்றிப் பெறும்பயனென்
 னறுங்கடம்பை யணிமா தேவே. (௨௫)

பெரிதினுக்கெ லாம்பெரிய சிவனடிய
 ருள்ளடக்கம் பெறுவா னென்றோ

அரியவெளவை சொன்னபடி நின்னடிய
 ருள்ளடக்க மாவா யன்னோர்
 திருவடியை யடிமைமுடி பொருந்துமெனிற்
 பிரமலிபி சிதைவா காதோ
 சரவணசன் மயதுரிய வமலசிவ
 னேகருணை தாராய் மன்னோ.

(உக)

தண்ணிருக்கும் பூங்கமல சுமனசமெல்
 லாமுனிந்து தாதெய் யென்று
 விண்ணடிக்க மண்ணடிக்கக் கிங்கினியு
 நூபுரமு மேலே தாங்கிக்
 கண்ணிருக்கு மெய்த்தவசர் முன்னடிக்கு
 நின்சரணென் கருத்தாய் நிற்கப்
 பண்ணியவென் னோன்மையென்கொல் குக்குட்ப்ப
 தாகையுடைப் பரணே முன்னே.

(உஎ)

இனித்தவலர் முடித்தசுர ரெவர்க்குமருட்
 குருவெனவுற் றிருந்தா யன்றி
 உனக்கொருவ ரிருக்கவிருந் திலையாத
 லாலுனடி யுளமே கொண்ட
 கனத்தவடி யவருடைய கழற்கமல
 முள்ளுகினுங் கறைபோ மீண்டு
 செனிப்பதுவு மரிப்பதுவு மொழிந்திடுமே
 குறக்கொடியைச் சேர்ந்திட் டோனே.

(உஅ)

சொலற்கரிய விழுப்பொருளென் றடிக்கடிசொல்
 லாரணங்க டுதியே பண்ண

நிலைப்புடைய குருத்துவமு மருட்கடலு

மாமுது நினைவோர் நெஞ்சஞ்

சுலப்படவி டாதிருக்கை விளக்கறிவு

மாயிருத்தூர் தனிவே லீசா

குலக்கடவு ளாயெனக்கன் றதிர்த்தபடி

யேயருன்செய் குணமாய் வந்தே.

(௨௯)

தமருகத்தை மூவிலையை யெழிற்பிணையைப்

பிடித்ததிருச் சயமா தேவன்

அமர்கயிலைப் பதியெமக்குத் திருக்கோயி

லென்னினுமெம் மடியார் நெஞ்சே

எமதிருப்பென் றெஞ்ஞான்று மிருந்தெங்கு

மேர்ஹைந்த விறையே யிந்தக்

குமரகுரு தாசனைக்கை விட்டுவிடா

மற்காத்துக் கோடி யன்றே.

(௩௦)

கலியுகம் சசுசுச-ல் நிகழ் நந்தனஞ்

கார்த்திகை^{யீ} ௨௫௮ குருவாரம்.

திருத்தோடையன் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ விசாகப்பெருமானுக்குரிய வீரததினங்களிலும், மற்ற
ஹைத் தினங்களிலும் இத் திருத்தோடையல் பாடும்போழ்து
கவிக் கொரு கீழ்ப்பாதிப் மேற்றுக.

குமரகுருபரன் நிருவடிவாழ்க.

கந்தரொலியலந்தாதி.

காப்பு.

நேரிசைவேண்பா.

உலகெலாம் போற்றிருமை யோங்கிறையா யன்பர்க்
கலகெலா நீத்தகண்ணிட் டாட்கொண்—டிலகும்
ஒருகந்த வேண்மே லொலியலந் தாதி
பரவனால் வாயன்காப் பாம்.

நூ ல்.

பரிதிக்கே ழாலுயிற் பார்த்திவத்திற் கந்தப்
பரிதியொன் றாமன்னும் பண்பேய்ந்—தொருமுதலாய்ப்
பாசியைப் பாசப் பரிவை விளக்குமயில்
ஈசவின் பிட்டா ளெனை. (க)

எனைநீ யறிவிக்கா தேனா னறியத்
தினையனவே னுந்தரங்கொல் சேயோய்—நுனையே
அனாதமு முன்னத் தழுத்திநின் றாலம்
மனோலயவின் பெய்தாதோ வந்து. (உ)

வந்திக்கும் பத்திமைமைக் கண்ணுன் வரவுண்டென்
றுந்திக் கடுவுண்டா னோர்பாதித்—கந்தநந்தி
சொற்றொண்டி சத்தியமே சொற்றவணம் பற்றிடுவார்க்
கற்றமிங்கேன் சேயா வறை. (ங)

அறையோத்தி னந்தாமு மாகமத்தி னீற்றுந்
துறைதீத்த சீவபாத் தோய்வை—யறைதருமே
அன்றுகள மாயறையா வப்பயத்தை நின்கருணை
அன்றுறமுன் னேன்குமரே சா.

(௪)

சாடபன மென்றிருமை சாற்று மறநிநினைப்
போவ வலிக்குந ருன்னையிகந்—தோவுமன
வன்மையா லெய்தவுன்னல் வார்தீலைத் தோய்ப்பவெழுந்
தன்மைபோ லாம்பொறிக்கந் தா.

(௫)

ததவின் * முகரிமைச் சாகரம்பொன் ஞாங்கரிறாய்
மாவல் லகத்தேக வான்விரும்பு—சீவர்
உறழ்வுக் குறழ்வா யுளநின்னைத் தான்விகை
உறழு மகிடத் துனை.

(௬)

உள்ளும் புறனு மொருதெளிவா யோங்குருக
வன்னா லுணையயர்த்த மானையினான்—ஒள்ளல்
இசுத்தபுன் னெஞ்சடைமை பெற்கியற்கை யேனும்
புகழ்ந்தபயன் போங்கொல் புகல்.

(௭)

புகலுமென் போன்முயிர்க்குப் போதமரு ளாலோர்
† சேவல் விருப்பியல்பு சிங்கா—விகல்வேலோய்
உன்றகைக் கீரமியல் புண்மையினாற் றோம்பொறுத்துன்
நன்றடிக்கீழ் வைத்தா ணயந்து.

(௮)

* முகரிமை = போதிவு; பிங்கல சிகண்டு.

† சேவல் - சிறு கல், அல்லது சிங்கல் என்பதன்விவரம்.

நயங்கெழு வாக்கத்தி னம்பாவென் னாதா
தயங்காண் டலைச்சத்திச் சாமீ—முயங்குமணிக்
குன்றார் குயமின்றார் கூர்மால் பொலாதென்றோ
நன்றாயென் கட்கண்டே னான்.

(க)

நானீயா யாஞ்செவ்வி நானேது நீயேது
நான் யெனற்குமோர் நாவேது—தேனீ
நுகரா வனிநுகர நன்னபய மற்றார்
பகர்வார் பலவேற் பரா.

(க0)

நேரிசை யகவற்பா.

பராசரன் மகார்க்குப் பரிந்தநீ மேனான்
நிராதர சரத நீப்பறு நிலையைக்
கருணை கூர்ந்து கரக்குறி யைந்தான்
அருளிய மாண்பு திருவரு ளன்றோ
நி. அத்தத்து வக்கழை யித்தகை மைத்தென
நித்தலுந் துய்த்தன ரத்திபோ னல்லார்
பாழ்த்த நெஞ்சினேன் சூழ்ச்சி விளிந்த
* மூழ்த்த குறுங்குதுப் பாட்டை யுறழ்த்தத்
திங்கழை நீத்துமே லோங்கிலை யுண்குபு
க0. வீங்குறழ் வுடைந்துமா லோம்பிடு போக்குழித்
திரிதரா நின்றேன் குருபரா வென்றுன்
பரிபுரா லங்கிருத பதுமத்தா ளிணைக்கே
சரண்புகுந் திஞ்ஞான் நிறைஞ்செனைத் தழீஇ
முரண்படாத் தருக்கினைப் புரந்தருள் புரிதி

* மூழ்த்தல்=மொய்த்தல்; சே - நிவாகரம்.

கதி. தூர்மக ளுவப்பச் சுபச்சீ

தூர்மகண் மதர்ப்ப ஷனசே யவனே.

(கக)

நிலைமலாடி ல வகவற்பா.

அவனி பாரக னாயினு மென்கொல்

உவனை மன்னு புயரினு மென்கொல்

ஆசு மதுரம்வீத் தாரஞ் சித்திரம்

மாசறத் தெரிக்கு மாக்கவி யாயினென்

தி. ஒத்தொரு நான்குஞ் சாத்திர மாறும்

மூத்த தந்திர மூவே ழேழும்

ஏனைய வெவையுங் கெழுமுமோ னாயினென்

தான மிட்டி தவமுன னாயினென்

தோந்தவெண் சித்தி சார்ந்துள னாயினென்

க0. கூர்ந்த வீரச் சேந்த வருள்கென்

நாழ்த்தி வாழ்த்தி யொடுங்கேக் கழுத்த

வாழ்க்கைப் பேறு வாய்த்தா னன்றி

அல்ல கண்ட மாமுதிப் புலப்புத்

தொல்லை யிறுங்கொ னாநறை யரத்தத்

கதி. தோங்கன் மொயம்பு துளங்கெந் தாயுன

தங்கட் கருணை யனுகிலய் குவலே.

(கஉ)

நேரிசை யகவற்பா.

குவலே யறழ்கோச்சிவைகரக் கிள்ளாய்

துணிபவி ரிமன்பாம் பணிமுத லைய

எட்டுத் திருட்டியற் குட்டிய கைய

நீமர்மயி ரிரிதரு மமரர் முதல்வ

௩. செருநற் செற்ற வொருவிறப் பிறைவ
சேந்த குமர காந்த வெந்தாய்
நினக்கோர் தோற்றம் பினுற்ற புராணம்
நுவன்ற தேனுஞ் சிவன்ற னவாந்தர
சிட்டிக்கு முன்கிளர் சித்தத்து ணின் று

௧௦. வந்த கதழ்வும் வாதுள மிழற்றும்
ஆதறொட் டடைமறை * தீவிளி யாமுன்
இயற்கை யேவ. ரிசைக்கவல் லாரெவ்
வுயிர்க்குமு வுளத்து மொருசிவ னுளத்தும்
விழுமிய வொன்ற முழுமுத லெனநீ

௧௧. நின்றதா லன்றோ பொன்றக் குகவபி
தான முற்ற தகையினைக் கற்றார்
தெள்ளிதிற் றேர்ந்தான் னெள்ள லந்தான்
சேர்ந்த வழியே சேர்த றுணிபென்
நீண்டுச் சிறியேன் பூண்ட விரத்தி

௨௦. காண்டி கருணைக் கடியீந்
தாண்டாண் மரீஇய வரிப்புக் கமித்தே.

(௧௩)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

†கமிசை சரித்திடு திமிலமஞ் சென்ன
மாறின் றன்பர் மாட்டருள் வானே
மாகைக் கருளைப் போழ்வண் மணியே
கிரவுஞ்சப் பறம்பற் கீழெஃ கிறையே

௩. புராண விருக்குப் பிராமண மதினும்
மேத்திய வருத்திர சூத்த மதினும்

* தீவிளி=காய், 'தீயளி' என்னுந் திவாகரம். †கம்=ஆகாயம்.

எருடை யசுவி னொரு ணத்தினும்
ஆரணப் பிருக தாரணி யத்தினுஞ்
சாமச் சாந்தோக் கியமோ ராறினும்

க0. மெய்பா கமத்தினுஞ் சைவபுரா ணத்தினும்
மங்கல குத சங்கிதை யதினும்
முகரிமை யன்றொண் முத்தியின் மென்ன
உலியுறுத் திவலித் திடன்மா மாண்புச்
சான்றே யதற்கோர் சான்றாய் நுந்தைக்

கதி. கதிர்த்த தாரக வர்த்தமு முளதால்
அவ்வத ரன்றீண் டெவ்வத ரும்பற்
றேனுன் நகவா னினியினி தாயிவ்
வெனியேற் கெனியவ் திட்டேயந் தருளே.

(கச)

இணைக்குற ளாகவற்பா.

அருட்பெருஞ் சோதிப் பெருக்கே தருக்கே
கருப்பைச் சுருக்கை யெருக்குபுட் காமே
நானீ துறந்த நாப்பண் டலையே
வானோர் குரங்கொள் வேனா யகமே

தி. தசம்பி யோனிக் கிசைந்த பதியே
வீசம்பிபச் சிறுமியை வேட்டொரு முருகே
என்மனா ரின்னஞச் சன்ம முறுவரோ
சின்மயச் செருக்க துறுதே
தமியேன் முனமுத் தமஞ்சால் வினைபுரீஇ

க0. நிமிரில் வாக நேர்ந்த தெனினும்
அவ்வனை சடமே யெனையொ தணுகற்
கெட்வறழ் வும்மிலை யதனா லிகலுன்

திருவருட் பரிவே மருவிட வாற்றுபு
புரந்த தியாண்டு நிரந்தர மென்றோ
கரு. அயிர்ப்பற வோர்ந்தே னேய முற்றும்
மயக்கறு நயப்புழி
நிநீஇ மரீஇ நிகரறும்
அறிஞ னாக்கலுன் பொறிக்கணி யாமே.
நிலைமலாடி ல வகவழிபா.

(கரு)

ஆமய மணவா வாமோத வோதம்
படிந்திடற் குள்கு பசுக்காள் கேண்மின்
சிதடன் கோற்றுணை யதுகொடு திரிதரல்
கடுப்பக் கருவி யடுத்துயு நீவிர்
கரு. கருவிக் கோல்பிடித் தருளொடு நடாத்தும்
வீர மிற்றென வோரி னலங்கிளர்
மெய்க்க ணிசைத்துப் பொய்க்கண் புதைத்தருள்
திருவருட் பகவன் பரிவொடு கிட்டிடும்
எனமே தாவிய ரிசைத்ததுண் டதாஅன்
கரு. ருட்சிசா லீச்சா சாட்சாற் கார
மதனால் வீடென் றதர்வணத் துச்சியும்
மந்திர நெறியு மலையிலக் காகக்
கூறு மிவற்றைக் கூர்த்தநெஞ் சிலிகள்
கண்ணுற தனுபவக் காட்சியொன் றற்று
கரு. நாம்பிர மமெனு மகம்பிரம நாவாற்
பயில்வெற் றுரையின் பயனென் மாட்டும்
உறவுழல் வேன்கொ லுன்கழற் றுணைக்காட்
பட்டு மிகனே கட்டின் புருது

நிலை நீத்த குமர குருபர

உ0. அமல பத்த ரமுதவா ரிதியே.

(கசு)

நேரிசை யகவற்பா.

வாரிதி வளைஇய மாக்கூ முகத்துஞ்

தாரில கிலேகர் தான முகத்தும்

பொருவற நீன்ற பரமசற் குரவ

முருகுற நீன்ற சரவணக் குமர

தி. நீன்மெய் யடியர்க் கம்மெய் விதிர்ப்பு

நிரைமயிர்ப் புளகஞ் செறிதரு வியர்ப்பு

கனிகெழு பாட்ப மொழிநழு வியற்கை

கிளருள நடுக்கம் பொழியிளை கடுப்ப

உள்ளுட் குளறி யுயிர்நிலை யுயங்கல்

க0. உணர்த்தத் தன்றனை யுள்ளித்தி விரமுறல்

எனுமெண் டிறனு நனிவந் தெழுபோழ்

திடின் முதுக்குறை வ்சைத்தே யருளுன்

பெருந்தக வினையிப் பேயேன்

பொருந்துவா னீண்டுப் போற்றுமா நென்னே.

(கஎ)

நிலைமண்டில வகவற்பா.

நன்னயிர்க் குயிரா மன்னிய தோன்றால்

இன்னமிழ் திழுதை யேய்ப்ப வொளியேற் .

கருளிய வோர்க் ரதர்மநற் தழுங்கென்

மருளுள மோவீண் டருகமு முலப்புங்

தி. கெழுமடு சகல கெவல நீப்பின்

முழுமுத வாமுனக் களியு னுத்தனை

ஆக்கம யத்துமுன் யோக்கிய மாக
 நோக்கிய விடய மயோக்கிய மென்னத்
 தோன்றலி னாற்றிரை தோன்றா நீர்மையும்
 ௧௦. ஊன்று *மவ்வியாண் டீங்கிரு வினைச்சமன்
 உறலா னவற்றை யொள்வயிந் த்வத்தினின்
 றிறைபிரே ரித்திடைந் தொழிலோ டிசைத்துள
 வயிந்தவ மலமும் நீங்கிடு நீர்மையுந்
 குயின்றவவ் வினைகளின் பயன்றர லருளெனாச்

௧௧. சுட்டற வவ்வருட் கட்புதைந் தப்பயன்
 சுத்த வருளாற் றுய்த்தலி னாலாந்
 குரிய கன்ம மொருவு நீர்மையும்
 அரியவவ் வேலை யாம்பரை யோகத்
 தாக்கைநா னன்றென் றகறிந் தன்னால்

௨௦. ஒக்கிய மாயை யொடுங்கு நீர்மையும்
 அக்க னானந் தானு பூதி
 மிக்குறப் புன்மைத் தற்போ தந்துவன்
 றிடுதலி னான்முனத் தெழுவிப ரீதமும்
 வடுவுடை யாணவ மலமுமாய் நீர்மையும்

௨௧. ஒரு முஞற்று முறுபே றுறுமெஞ்
 சீரயி லிறைவ செய்தருள் கெனாதே.

(௧௮)

நேரிசை யகவற்பா.

எனது தாத்தைநன் கெண்ணி யாய்கால்
 தனதுள் விரைஇத் தளையா ணவக்கருட்
 கண்மின் மினிபோற் காணா நின்றேன்

எண்மையம் மின்மினிக் கிராசியத் தொடுமினல்

டு. ஆமற னினைப்பு மாணவத் திமிரமும்
போம்வண ஞானவெய் யோனெழு குறிப்பை
விளக்குவா னுன்றுகின் மிளிர்சே வாரணங்
களிப்பொடு கூவக் கண்டகங் கடிதர
அங்கம்பூ ரிக்க வனுக்கிரகம் புரிதியேல்

க௦. இங்கடர் கருவி யெனுமுற விழுசி
அரிக்குநாங் கூழா யிருக்கு மெனியேன்
கரப்பிகந் துன்னுட் கலந்துபு மாக்க
அசிபத யோக்க மடைகுவல்
கசிவுகூர்ந் தருளுதி கருணைப் பிரானே.

(கக)

நிலைமஃபுல வகவற்பா.

பிரானே விபுதர் பிரானே முனைவர்
பிரானே யறிஞர் பிரானே யென்றும்
இறானே யின்ன லுறானே யேசின்
† ஞானவெனும் புண்மீ ஈடாவெம் மானே

டு. இருதலைக் காம மொருதலைக் காமம்
எனுமுக எத்தே முனைய தேற்றம்
அஃதொரு தேனு மஃகிய கைக்கிளை
வெஃகலை யேனும் வேட்டன் முறையே
அன்னணம் விடயா னந்த மகற்றி

க௦. மன்னு சொருபா னந்த முறுவான்
ஒத்த சுத்தா வத்தையி னிற்பார்

மறல் இனைப்பு = பிணக்குறு நினைப்பு.

† ஞானவெனும் புண் = ஞானவன் அகவும் மயில்.

அத்தைப் புணரா ராயினு மதனை
விழைந்து பற்றல் வியனிலை மீதே
விழுப்ப விரத்தி யென்மனார் மிக்கோர்
கடு. இத்தை யேனு மெண்ணுளேன் சிவனை
திழிந்தவி வேனோ மொழிந்ததும் வறிதோ
தஞ்சமென் பார்பா லஞ்சவர நீதி
தானுண் டுகொலோ தண்ணூர் தண்ணளி
இஞ்ஞான் றுறுமே லெஞ்ஞான் று முய்வேன்
உ.அ. அஞ்ஞான் றதிர்த்த வறைநிறை வேற்றே. (உ.௦)

கட்டளைக்கலித்துறை.

வேற்றுரு நாமப்பெ ரோற்றமெல் லாமனம் வீவுறிநீன்
தோற்றுங்கொ லோவிந்தச் சூதினை யோர்ந்திவண் சொற்றிடுமம்
மாற்றம்வென் றுற்று மதுகை யெவைக்கு மதுகையெனின்
ஆற்றலு ளார்கட்கன் ரோகிட்டு மாரயி லாண்டகையே. (உ.௧)

ஆண்மண் டெனாதெங்கு மாயவிர் கேவல மண்ணுமுன்னான்
வேண்டுறு மாறு புலியாதி நாத *மிதமுணர்ந்து
தாண்டிடு சார்வரு மாணவத் தோடுதற் போதத்தையும்
மாண்டிட வாற்றுவை யேன்முரு காவென்கண் வைகுவனே.

வைகரி யாதிய வாக்கிறந் தாற்போது மன்னுநிலை
கைவரக் காணும்பின் கண்டது மாயிற் கனத்தவருட்
டிய தரிசன மாமெனத் தேர்ந்த துகளற்றவர்
கைதொழு கந்த பிரானே யெனையுங் கருதிக்கொளே. (உ.௩)

*மிதம் = அளவு; வடசொல்.

கிருத்த நல்லருட் காட்சியுந் தீர்ந்த கடைமுன்னரே
உரைத்த போதமெண் ணந்தர மேனு முலைவொழிந்த
பரைபென்ற யோகம தென் றுணர் வேறும் பவள்சுடையார்
குருவென்று வந்திக்குஞ் சூர்ப்பகைஞாவெனைக்கொண்டருளே.

கொண்ட பரையோ கினையுந் தணந்தவொர் கொள்கைவயிற்
கண்ட சகம்பரை போத மதினைக் கடந்தகளன்
உண்முல்ச காதித வீடென வோர்ந்த மதியுலகந்
தண்ட னிடுக்கும ரேசுவெற் கோங்குரன் றந்தருளே. (உரு)

தீத்தகு சக்கண் கடக்களிற் றின்கரந் தந்திரஞ்சால்
இத்தி விலோசனம் போன்றுயிர் முத்தரு மென்மறைந்த
அத்திமே னோக்காக் கரும்பின்னை போற்பர மானந்தரும்
நத்திற் றித் துற்ற நிலைநின் றபாவள்ளி நாயகமே. (உசு)

நாயக சீபென்று நானென்று நீத்த நடுநிலையாம்
சூழத்திற் றேயத் துடனழுந் தானறவர் நிற்குநிலை
*வாயவே ரிக்கரை மாதிர மேறியை மாணுமதைத்
தாயை மருமுனை யன்றியோ வேற்பலென் சண்முகனே. (உஎ)

சண்முக மாகியச் சண்முகக் கூறுந் தனுளடக்கி
அண்மைசே யின்றகண் டானந்த மாதிற்கு மாற்றிலைநல்
வண்மைபென் றோத்தத்த மோதின பேரு முவர்ப்பறவே
எண்மையின் றுன்னியும் போதஞ் சிகரமையி னெய்திலரே.

எய்யாமை கீறி யிருமிது மாப்பினை யெய்துதற்குன்
பொய்யா வருட்டிறம் பெற்றது மின்றிப் புகன்றதுபோல்
மெய்யாக முற்றும் பெறாதது மின்றி வெதும்பெண்ணேன்
தூய்யோர் நலம்பெறச் சூழ்முரு கோனெனூர் தூயவனே.

தூயவெங் கோனன லாசலப் பேர்வள்ள ரோத்திரத்து
நாயக வெற்குக் குமர குருநாச நாமமொன்றிங்
கேயில கும்வணம் பாலித்த தண்ணளி யெம்பெருமான்
வெயனைச் சூழச் செயாயிரு ளீர்க்கும் பரிதியையே. (௩௦)

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் சிதம்பர மஹாக்ஷத்திர
வெல்லைப்பாட்டிலுள்ள குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தனான் றருளிச்செய்த

கந்தரோலியலந்தாதி முற்றிற்று.

கலியுகம் ௪௬௬௮-ல் நிகழ் ஜிப்பசிமாதத்துக் கந்தசஷ்டி

குமரகுருபரன் நிருவடி வாழ்க.

குகப்பிரமவருட்பத்து.

பன்விருசீர்க்கழிநேடிலடியாசிரியவிருத்தம்.
அடியொன்றற் கைம்பத்திரண் டக்கரம்.
கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம், கருவிளம்,
கருவிளம், கருவிளங்களி.

தனாதன தனாதன தனாதன தனாதன
தனாதன தனாதனதன.

சொலாலயர் மகாமறை சொலாமய மிலாவொரு
சபாலய விபூதிவிமலா
தொலாதிப கவானரு ஞதாரகு மராவதி
சுகேசரி கணனமுருகா
வலாரிம களார்வல குலாம்விபி னர்காதலி
மனோரத மனாளுகுழகா
வசிகர துவாதச விலோசன குகாவரி
*மதுகமொய் [†]கரோடிமுடியா

[†]மதுகம்=அழகு; பங்கலகிண்டு.

[†]கரோடிமுடி=கிசிற்குட்டுமகுடம். கரோடி=கிரகின் அஸ்தி;
[‡]கண்டு - அமரசும்மம் காண்க. ஆகுபெயராய்ச் கிரகிற்காயிற்று.
இக்கம், கரோடிபைத் தகையலங்காரமெனக்கொண்டு அதனைத்
தரித்தும்ன சென்னி முருகன் "கரோடி முடியா" என விளிக்கப்
பட்டானென்று கூறலாம்.

கலாபிமி சையேறிவி லையாடெழி லுலாசஜ
 கநாதக ருணலயமனா
 கஜாநந சகோதர வபேதச குணகா
 கணுளணை கமோடியர்வினோர்
 ளலாரும ருளாளவ யிலாளவ ழியாதக
 யிலாயகு கனையருனொ
 ளலாரும டிமீதுமு டிதாழ்கதழ் வுளாயிடை
 யிலாதெனை யளாவியருளே.

(க)

பணமுக வராவணி பொனாரித ழியாசணி
 பலாகவி றையாமைநிணமீன்
 பருவிழி களேபசம் விடாணமு டிமாலிகை
 பலாசுறு துரோணமலர்மா
 கணுனம ணிநீறணி யுமாபதி முனேநல
 கணுள்கண வனோரவரிதாங்
 கலாநிதி யதாமரி யவோமிதெ னவோதிய
 கலாவல சதாரியசுதா
 அணுமலை யுணுமுலை தனாதும தலாயெனு
 ளனாரத முலாவுமமலா
 அபேதநி லேசேரறி வுளாரெவ ருமாவலொ
 டனாவரு ளனாவருனொத்
 தனாரலர் தமாலமி ந்தாவடி யுளாயொரு
 சமானர கிதாவயின்மனா
 சடானன குகாவெனை விடாதவ ஞரீதுரி
 தமோடவு ளளாவியருளே.

(உ)

சராசர மெலாம்வனை பிரானுன துதேசவீர்
தனேயி லெனாளுனதெனாத்
தகாதம நைகூறவி னிநீயக றராதல
மதேகுதி மெனாவறையுமா
நிராதய னமாதியொ ருழுவகை யுநேமியி
லிலாதொழி யவேகியவநாள்
இருவுன தனாதிய ருளேணிலய் சராசர
மெலாமம ரவாணைபுரிமா
பராபர கராசல வுடாவுரி தராவணி,
பராசன புராரிகுமரா
பராசரன் மகார்பணி பிராமண புராதன
பராமல முராரிமருகா
நிராகுல நிராமய நிராதர நிராசன
ந்ருபவெ னையாங்குருபரா
ந்சாசரர் ந்சாரண புராணப ரிபூரண
நிலாவிட வளாவியருளே.

(௩)

நீடாமுடி யொராயிர நிலாவரி முகாதியர்
சடாரிபொ டியாகவரிமா
சமாலம சைதோகைகு டைதாலம ணியோடைக
டடாரிக ளெலாமிரியவே
சடாமுக படாமுடை மதாவன மனீகமெய்
கபாலம கடாகமிறவே
சதாமுதம் விலாழ்ச ரமேதியெ றிவேறடி
கடாட்சி குடாரமதர்போல்

எடாவணம் விநாசமு றவேபணி யனேகரை
யிடாகினி பிடாரிபலபேய்
இராகமொ பொடலு டனாடியு ணவாசுர
விராயனு யிரேகவனைவேல்
கடாவிப நிதேன சடானன விடாவினை
களோடவ டிபார்பரவுமா
கடாவிடை யிலேயெழு திடாமல துவாதச
கனாவெனை யளாலியருளே.

(சு)

விமானவ ரராமய மிலாவடி கடானவர்
* வினோர்பகை ஞ்ராதிமறையோர்
விரோதமி விராசர றவாணிகர் கடாசியர்
வீவேகம துளாரெவருமே
அமாவரு ளமாவரு ளெனதுவ லுநாவுட
னனாரதம் வழாதுதொழுமா
அமானவி மயாசல குமாரிகு மராசிவ
னனாதிவ டிவானமுருகா
தமாரது நுநாநனை யெநாளும் கலாதச
குனாலய விலாசவெளியே
குருபச விகாரம லமேதும் ணவாதவே
குசோபித வந்தீதவொளியே
சமானம திலாமது ரவாரியெ னவேநிறை
சதாசிவ மதானதனியே

* வினோர்பகைஞர் = இராகஞர்.

தகாதநெ நிராடியு ழலாதுறு திசேப்பரி
சதாயெனு ளளாவியருளே.

(௫)

தனந்தன தனந்தன தனந்தன தனந்தன
தனந்தன தனந்தனதன.

கணம்பல நெருங்கிமு ழவந்திரி கைபம்பைப
டகந்துடி பெரும்பறைமுழா
காக்குணில் கொடந்தமொ டறைந்திட வழன்சுடு
களன்பெரு நடம்புரிபிரான்
வணக்கிட நிரந்தர வுரன்சொலி யபுங்கவ
வரன்றொழில் கவர்ந்தவிறலோய்
மறம்பல உயர்ந்திடி னுமன்பரை யுவந்துள
மலக்கெட விளங்குபெரியோய்
பணம்பண மெனுங்கொடி யவன்பிணி யடைந்தஞர்
பந்த்தொழி லினுந்தொடர்வனே
பசும்பத மெனும்பெரு மிதந்தின மடைந்தருள்
பதித்தெனை யறிந்தவீர்வனே
அணக்குடை மடந்தைம யனஞ்சென விகழ்ந்தெனை
யடைந்துனை யடைந்திடுவனே
அணக்குழை யுய்க்கியு ழனெஞ்சுள னறிந்தில
னணந்தெனு னிரம்பியருளே.

(௬)

தனத்தன தனத்தன தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தனதன.

பருப்பொடி புழுக்கறு வைபச்சடி பொரிக்கறி
பழக்குடை யுழுத்தடைபால்

பாப்படை முறுக்கதி ரசச்சவை யிலட்டிடி
 படைத்தெணு வருக்குமெளிதாய்
 விருப்புறு வரத்தைய ருளற்புத வருட்குக்
 விளர்த்தக மலத்தவிசிலார்
 விதிப்பிரி யைபொற்றிரு மடக்கொடி சவிச்சசி
 விழுப்ப*வ லவர்க்குறுகணை
 பெருத்திட வமைத்தெதி ரியற்றர சிழைத்திடு
 பிணக்குள னணிக்குழுவிலே
 †பிறப்பில லகுக்குலம் விடுத்திரு கரப்பிடி
 பிடித்தறை கொடுத்திவார்ச்
 செருக்கள நடுக்குற வுதைத்துவ ணமற்பமொய்
 சிவைக்குல முவப்பொடுணுவான்
 திடக்குடர் வெடுக்கென விழுத்திட வதைத்தவர்
 திறத்தலை வெவற்குமருளே.

(௭)

தனதன தனத்தன தனதன தனத்தன
 தனதன தனத்தனதன.

புதாவெரு கையொத்துள வகாதரு மறச்செயல்
 பொலாதென வழத்தியலவோ
 புராடம திழைப்பா தனலிகள் மறத்ததர்
 புகாரிலை மையுத்தமமெனச்
 சதாவதி னடப்பவ ரெலாரும் ருளுற்றனர்
 தகாதசெ யலுற்றதமியேன்

* வலவர் - வல்லவர் என்பதன் விகாரம்: = எண்ணத்திற்கினி
 யவர். † பிறப்பு = அச்சம்: பி - நிகண்டு.

தனாரா ஹாந்ச்சிய தெனாதுசெ யலைக்கவர்
 சமாதி யி னிறுத்துமருளார்
 பிதாவுடை யருட்டிற மதாமென மதிக்கவொர்
 பீதிபை யெனக்குதவ்னோய்
 பராமண ரெமக்கருள் செயாயென வழத்திடு
 பரானென விருக்குமுதல்வா
 உதாரவ டிபர்க்கெம னதோகதி யிடுக்கண
 தருதருள் புரக்குமுருகா
 உரோகமில் வெறுக்கையி னையேயரு ளிரித்தலு
 முனோடெனே யிருக்கவருளே.

(அ)

தனாதன தனந்தன தனாதன தனந்தன
 தனாதன தனந்தனதன.

மாமானசி வசம்புறை சிவாலயம் விளங்கிட
 வழுதசை வமிஞ்சியெழுவே
 மகாமரு னடைந்தச மனாள்வினே குலைந்திட
 மனோலப முகந்தவடியார்
 பொயாநெறி விளம்பிடு திராவிட வருங்கலை
 பொனாடுபு வியெங்குமிகவே
 பொறாமெழு னைவஞ்சனை யெலாமிரி யவந்தவொர்
 புன்தம ல்சண்பைமுனியே
 * விமாமமில் சுயம்பர மதேஜசு பொலிந்தொளிர்
 வியோமமெ னநின்றபொருளே

விமாமம் என்றும் வடிகையில் விமாமம் என விகாப்
 பட்டது. விமாமம் = புகை.

விலாசச வையென்றசி வ*ஞானவெ ளிமன் றுளி

வினோதந டனம்புரிகுகா

† கியாதமி லிளம்பிடி வயாவற நலங்கிளர்

கியாதிவெ றிகொண்டெனகமே

கெழீஇவ ழியின்பிர தமேதுக ரவன்பரு

கிடாவரு கிலங்கவருளே.

(சு)

திருமுறை சொலாதவன் மறைமொழி கலாதவன்

சிவனெறி நிலாதசிதடன்

செல்லவா வெனாதவன் கொலைவினை விடாதவன்

நினுமுடை மறாதபுலனான்

குருவடி தொழாதவன் பெறுமொழி பெறுதவன்

குணநல னிலாதவறினான்

குகநம வெனாதவன் றுறவற முறாதவன்

குடிவெறி யறாதமுருடன்

முருகனு மயேசனு மொருபொரு ளெனாதவன்

முசுமன னையாதவிரதன்

முடிவுடை மகாபதம் பெறுவதி லையாகலின்

மொழிகறை நணுமலருடர்

தருளும ருணசலந் தனிலத னேநாமமொன்

றழுகொடு நிலாவநினதன்

* இந்த ஞானவெளியினுண்மை, இந்நூலாகிரிய ரகுனிச் செய்த தகராலயரகசியத்திலும், அதனுரையிலும் இனிதுவிளங்கும்.

† நியாதம் - க்யாதமென்னும் வடசொல்லின் வீராம்; =விளக்கமான இகழ்ச்சி.

படிமல ரையேயுளம் பணினைவ னையாவணங்
கரையவெ ணுளாடியருளே.

(௧௦)

ஸ்ரீமத் - சுவாமிகள் குயவன்பேட்டையில்
வதிந்தஞான் றருளிச்செய்த
சுகப்பிரமவருட்பத்து முற்றிற்று.

கலியுகம் சங்கடம்-ல் நிகழ் கார்த்திகைமாதத்துக் கார்த்திகை.

குமரகுருபான் றிருவடிவாழ்க.

ஞானவாக்கியம்.

காப்பு.

துள்ளவெண்ணெய்துறை.

ஞான வாக்கிய நாதன் குமாரன்
கானளி னங்கள் கருதித் தொழுவாம்.

நூல்.

அறிவுக் கறிவே யிறைசற் சொருபம்.

௧

ஆணந் தப்பொரு டானந் தப்பரன்.

௨

இறப்பொடு ப்தப்பறு சிறப்புள னவனே.

௩

நன்றோ ரெவரையு மீன்றோ னிறையே. ✓	சு
உதிப்பன தந்தளித் தொடுக்குவ திறையருள்.	டு
ஊற்று முத்தொழின் மாறுயிர் பொருட்டே.	சு
எழுவகைத் தோற்றமு மழிதனிச் சயமே.	எ
ஏறுகன் மங்களே காற்று பிறவி.	அ
ஐம்புல துகர்ச்சியிற் பம்புமக் கன்மம்.	க
ஒட்டிரு வினைச்சமங் கட்டவிழ் பருவம்.	க0
ஒதலு முணர்தலும் வேதாக மாந்தம். ✓	கக
ஒளடத சித்தி விவச நெறிக்கில்.	கஉ
அஃக லிலாதார் தர்க்க மிடாரே.	கங
கருளும் பகலு மருணிலை யில்லை.	கச
ங்கரம் போல்வார் புகரில் குரவர்.	கடு
சடநிழல் போல்வா ரிடர்தபு சீடர்.	கசு
ஞ னடுச் சூல்போ லொண்டொடி விழைவு.	கஎ
இடம்பொரு ளேவற் றிடம்பர நிலையிள்.	கஅ
இணக்கிக் கொண்டாற் பிணக்கொன் றுமிலை.	கக
தலமுந் தீர்த்தமு மலமடு நிலையே.	உ0
நற்கா லந்தான் மெய்த்தே நினைநிலை.	உக

பத்திமை யர்க்கும் முத்தி கிடைக்கும்.	உ2
மந்திர மெந்திர மந்தர நெறிக்கில்.	உ௩
* யமநெறி வேட்போர் சிமிர்பிழை யீட்டார்.	உ௪
இரப்பரு ணிலையின் முரட்பவ மொழியும்.	உ௫
இலம்பா நெனுங் கலங்கார் விவேகர்.	உ௬
வயங்கரு ஞள்ளா ரியங்குயிர் கொல்லார்.	உ௭
அழகணி வருப்ப மிழிவிநற் தார்க்கில்	உ௮
இளமை விவேகியின் றளர்வறும் யோகியே.	உ௯
அறங்க ளிரண்டும் திறம்பா தார்க்கே.	௩0
அவந்தல் குறைந்தான் மனஞ்செலு மேலே.	௩௧
கண்டப் பொருளறி கண்டுப் பிலதே.	௩௨
* காணப் பொருளைக் காண்கண் மெய்க்கண்.	௩௩
கிரிமையுஞ் சரியையுந் திரிதரல் கெடுமுன்	௩௪
கீழ்மையின் ஞானந் தாழ்வி லருளே.	௩௫
* குருவரு ளின்றி யருள்வர லின்றே.	௩௬
கூட்ட நீங்கல் வாட்டமி னெறியே.	௩௭
கெடுதி யாவது வடுவுடை யிச்சை.	௩௮
பய்க்கை - ருணியர்மார்க்கம். யமி - ருணியன்; வடசொல்.	

கேவல நெறியே பாவ மிலாநெறி.	நக
கையரு மறியின் மெய்நிலை யேய்வர்.	ச௦
கொல்லுவர் வல்லார் குரோதா திகளை.	சக
✓ கோட்டை யாவது மாட்சிமை மோனம்.	ச௨
சுகமே மறையு மகமுக மமுந்தின்.	ச௩
சாதிபே தத்தளை மாதா வுக்கிலை.	ச௪
சித்தி விரும்பார் முத்தி வரம்போர்.	ச௫
சீவ னுடல்போற் றேவனு முயிரும்.	ச௬
/ சுகவழி பாடு பகிர்முக மன்று.	ச௭
சூக்கத் தினுமதி சூக்க மறிவு.	ச௮
செயற்கை தணந்தோ றியற்கை யறிவார்.	ச௯
சேய்பெண்டு சுற்ற மாய்கின்ற மட்டும்.	௩௦
சைவென விகழ்வார் மெய்ய ருலகை.	௩௧
சொப்பனம் போலா மிப்புவி யாக்கம்.	௩௨
சோர்வு படாதரு ளார்சிவ வாக்கம்.	௩௩
* ரூலவல் போலு மலவுயிர் நீர்மை.	௩௪
ரூபியு போல்வார் நோயறு மறிஞர்.	௩௫

ஞிமரொலி யந்தஞ் சமநிலை யின்றே.	௩௬
ஞெகிழ்தன் மயங்க லகல முயல்க.	௩௭
ஞெயத் தகப்படு மாய்வற்ற புத்தேன்.	௩௮
ஞொள்஁ல் வெருளலின் னுள்கு நடுவே.	௩௯
தன்னை யறித நவத்திற் நவமே.	௪௦
தாரக னறிதல் குரறு சுகமே.	௪௧
திரிபுடி யிகந்தோ ரிருதிறம் பிரியார்.	௪௨
தீரா வழக்கே பாரா தனவும்.	௪௩
துறவு னடையுங் கறையாம் பொய்யில்.	௪௪
துங்கி யெழல்போற் தஞ்சலு முதிப்பும்.	௪௫
தெய்வ லவேக மெய்யறி வார்கண்.	௪௬
தேடார்க் கில்லை ஊடாத் தெய்வம்.	௪௭
தைவகர் மத்தி னெய்திழி வில்லை.	௪௮
தெடீண்டர் பணியரும் வீண்டலம் வாழ்வார்.	௪௯
தேடீழன் மகண்போல் வாழ்தலு நலனே.	௫௦
நஞ்செனப் பிவது வஞ்சக நெஞ்சம்.	௫௧
நடாதர் தரிசனம் பாதக நாசம்.	௫௨
நிறைவறி வாவது மறைவறக் காண்டல்.	௫௩

நீக்கம் புகலார் குக்க முணர்ந்தோர்.	எச
நுகர்வன கண்டு நுகர்க் பசித்தால்.	எடு
நான்முறை யறியாப் பான்மை யிழுக்காம். ✓	எசு.
நெருப்பைப் போலக் கருத்தனை நினைக. ✓	எஎ
நேய வந்தனத் தூய வசியம். ✓	எஅ
நைதலு மகிழ்தலும் வைய விகாரம். ✓	எக
நொசிவறு வாழ்க்கை கசிவுடை யார்க்கே. ✓	அ௦
நோக்க நிலைத்திற் பூக்கொய் வினையேன்.	அக
பருடந் தெரிந்து பகர்பிற ருக்கே.	அஉ
பாடிப் பழிச்சல் கேடற் றவன்பே.	அங
பிழையிலர் கல்கு கழிவு மமுதாம்.	அச
பிடை தருமே சூட குறவு. ✓	அடு
புமல்போன் மறைக்கினும் வெயிலவன் போனில்.	அசு
புண்ண ராய்வரை தாரனை நீங்கேல்.	அஎ
பெருஞ்சடை யுனின் றருந்துக சிறுக.	அஅ
பேசா நாட்கள் பிறவா நாட்கள். ✓	அக
பைம்போன் ஜலகா உம்பர மருளாம்.	சு௦
பொன்மண் னுசை மண்மண் னாகும். ✓	சுக

போக்கும் ஸாவு மோக்கத் திலில்.	கஉ
மதிடல் பிறக்கின் விதியலி யடங்கும்.	கங
மாளு முன்னுனை மாள்பொரு ளறிதி.	கச
மிடிமோ ராசா ரடிபணி மாதார்.	கரு
மிட்சி காணிற் காட்சி யறமுயல்.	கக
முன்வனை மொழிவற் றன்னிலை தெரியும்.	கௌ
முலமும் விருத்தியு ஞாலமண் குடம்போல்.	கஅ
மெய்ப்பொரு ணையங் கைக்கனி யாகும்.	கக
மேலாம் வீடு காலா தீதம்.	க௦௦
மையிருள் போலச் செய்கறை தன்னுள்.	க௦க
மொட்டையுஞ் சடையுக் கட்டா யமிலை.	க௦உ
மோக்க மென்ப தாக்கை யறுதல்.	க௦ங
வரைமறை கீப்பே புரையறு மாதனம்.	க௦ச
வானம் போலத் தியானஞ் செய்யே.	க௦ரு
வினயேது புரிவினு மனகனை மறவோல்.	க௦சு
விரை மறப்புக ழாரியன் போனில்.	க௦ௌ
வெய்துக வெனியற் செல்லு மனத்தை.	க௦அ

யோட்கையும் வெறுப்பு நீக்குதல் சுத்தம்.

கடுக

பைபவச் சுதன்றொழின் மெய்யடி யார்க்கில்.

கக0

புருஷமஸ்தூலரஹித குணவர்ணரஹித அவாமந அதீர்க்க
அஜநந அவிநாச சச்சிதநந்தவஸ்துவாயுள்ள குஹப்ரஹ்மத்தினது
திருவருட் ண்டுண்டிதலானே பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - துமாதருநாச
சுவாமிகள் அதியளமைப் பருவத்திற்றானே குஹேசனை நாம்
பாடித் துதிக்கவேண்டுமென நினைத்தவளவிலே தம்மையறியா
மற் றமதுவாக்கில், “கங்கையைச்சுடையிற்பரித்து” எனவெ
ழுந்த மங்கல மொழித்தொடரைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு
ளதும், துமாதருநாசசுவாமிகள்பாடலில் தெய்வவணக்கத்திற்
குப்பின்னர் வைக்கப்பட்டுளதுமான “அமரர்கோ” என்னுந்
திருப்பதிகம் பாடியருளியயின் அறிவுநெறிக்குரிய பல சாத்திரங்
களையுந் தோத்திர சாத்திரங்களையும் உலோகோபகாரமாக விரிவி
லருளிச்செய்த சுவாமிகள் அங்ஙனம், பெரிதுஞ் சுருங்கிநின்று
பெரும்பொருடருமாறு பொதுமையி லருளிச்செய்த.—

ஞானவாக்கிய முற்றிற்று.

குமாரகுருபரன் நிருவடிவாழ்ச்.

தூகாஞ்சிப்பதியைச்சார்த ஐயன்பேட்டைக்

கந்தகோட்ட

மும் மணிக் கோவை.

நேசை யகவற்பா.

- சீ குவடி மீமெனப் பெரியதின் னடிபேண்
ஒருபிடி யுடையா ருளுற்று கிரியை
முற்றுப் பெறுவான் முன்னவற் பணியும்
நன்றொழி நன்னையு மற்றமி லுற்கே
- தி. செலுத்திடு புதியர் சென்னெறி யெற்கும்
நிலத்து ரித்தெனா ின்கழ லேத்துபு
தூக்கிடு தோழும்பர் கொன்னடி குரங்குபு
தூக்கெழு தோனயம் பொருணயஞ் சற்றும்
துலாவிழி கூற்றனே னென்னினு நன்னர்
- சுப. உலாவின் கடைக்கட் கருணை யுதவியுற்
றதிர்ப்பதென் னென்னின் மதித்தவர் வதியும்
பரிக்கெலா னெள்ளலா மதிக்குமா கவின்கிளர்
தண்டக மேன்னுந் தொண்டை நாட்டில்
ஆண்டர் பிரான்மைக் கண்டன் மரீஞிய
- சுந. கச்சிவு தூதரப் பச்சிமத் துடைத்தாய்
மச்சமர் கடைக டிடுமெனும் பாற்றைத்

தக்கிணத் துடைத்தாய்த் தலையளாம் பாணி
எக்கணுங் கமழு மெழிற்பூஞ் சோலை
சுரும்பறை யரைவிரி தூநீர் வாவ்

உ.அ. அரம்பைக ணாளு மருங்கனி யுக்கும்
வளம்பல வுடைத்தாய் மறையவர் மன்னவர்
களம்புகா வணிகர் கடைவரு ணத்தவர்
ஏவரு நனியுய்ந் திரும்பே றடைவான்
தேவர் நிலையினுஞ் சீர்மிக் குடைத்தாய்ப்

உ.ரு. பொய்யன் பில்லா மெய்யன் புள்ளார்
உய்யின் போங்கு மையன் பேட்டையில்
எந்தநாட் டவருமே வந்துதரி சித்துறை
கந்தகோட் டமெனுநா மந்தரித் துளதிருப்
பதியம ரறுமுகப் பரமவுற் கெனையுநான்

உ.உ. கதிபெற வேட்டுக் கையடை செய்துள்ளேன்
கொன்னே தளரா வணங்கொளல்
நின்னோ ரீர நிறைவுக் கியைபே.

(சு)

நேரிசைவென்பா.

இயைந்தவற் பில்லார்க்குன் னேதிவற்பு மில்கால்
பயந்தபு மாறுமில்லை பட்டாங்—குயர்ந்தவற்புன்
சொந்தவீட் டைப்பகுக்குந் தூய்மதியை நல்குமுது
கந்தகோட் டத்துறைதுங் கா.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

காசர் வெனவாயு னெல்லையு நின்னைக் கருத்திருத்திச்
சாகா நிலையகஞ் சாகாது செத்துத் தனியிருக்கும்

யோகா கரப்பே மூடையார் விரும்பா வுடர்த்தலுழைப்
போகா தெனெப்புந் தான்கந்த கோட்டத்துப் புண்ணியனே. (௩)

நிலைமொடில் வகவற்பா.

புண்ணியக் கேளவர் நண்ணிடு கந்த
கோட்டக் குமர வேட்புற் றவர்பால்
தேனினு மெனித்துத் தெவுண்மதர்த் தேனே
வானினும் விரிந்து மலர்பெரு வானே

தி. ஒளிமேலா முண்டோங் கொருபர வொளியே
காசினி புரக்கிலு மாசினி புரக்கினும்
அஞ்ஞான ரூப பஞ்சி மலப்புரி
ஒழியார்க் கோர்க்க முண்டுகொ லுண்டுகொல்
என்முணர் வலியலாப் புன்றெளி வதமர்தாம்

கா. மாதி மாதி வீதி தடவை
ஆடை மலக்கல் புடணந் தேம்பை
கண்ண மூதியம் பண்ண மூர்தி
வீருது சிலை ருரிமலட் பானர்
அறுசுவை புண்டி நறுமணங் கலவ்

கதி. மகப்பே நகலிட மதிக்கு மிடம்பம்
முதல மாவ மவால் முன்னினும்
அன்னன மருன்வை யறைந்த வினாத்தாம்.
வீருப்பா தவயி வீழ்ந்த பன்னர்
பன்னமன் நண்டம் வராது காத்தி

தெய்வம் பெருமை; திவானம். 'தெய்வம்' எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

உ௦. எனவழி பாடயர் மத்திம ரெண்ணமும்
ஆபந்தன் னணமு மருளுவை யாதும்
வீழையா துழுவன் மீக்கொண் டென்றும்
நெஞ்சா லுரையா னெட்டை யுடலால்
வழிபடு முத்தம ரிழிவு களைந்து

உ௧. சொல்லுவ சொல்லுபு நல்குவ நல்குபு
நீக்கமி னிலையி னிறீஇ யருள்வை
ஆகலி னெனாதுள் ளத்துணி பாய்ந்து
தோகமி லருளாற் றுணவி லீதியே.

(ச)

நேரிசைவேண்பா.

நதலுங் கோடலுமுன் னேணருட் கேயுரித்தென்
றேதறு நூல்க ளினிதியம்பப்—போதமிலாக்
கோட்டமன னுனென்று கூத்தாட லென்கந்த
கோட்டமுறை யெந்தாய் குயில்.

(ரு)

கட்டளைக்கலித் துறறு.

சூயிலன்ன தோலு மயிலன்ன சாயலுங் கூர்மடவார்
வெயிலின்ன தென்றறி யாதய்யு மாமணி மேடைகளின்
அயிர்மன்னு மாகந்த கோட்டத் தமர்ந்தவா றுனனத்தோய்
துயிலுமண்ணோக்குந்தமித்தருள்வாய்தொழுந் தொண்டருக்கே.

இணைக்குற ளாகவழிபா.

தொண்டயர்ந் தாரே யண்டர் களாயினார்
தொண்டயர்ந் தாரே சுடர்நீட் டராயினார்
தொண்டயர்ந் தாரே தொல்சிறித் தராயினார்

- தொண்டயர்ந் தாரோ தோய்முத் தராயினர்
 ௩. பாடலுந் தொண்டே பழிச்சலுந் தொண்டே
 ஆடலுந் தொண்டே யருநறும் பண்டம்
 ஈதலுந் தொண்டே யிறைஞ்சலுந் தொண்டே
 னன்றறிந் தன்னையு மினையடி யல்லால்
 ஒன்றையும் விழையா வுன்கிண கரையும்
 ௪. ஓடிப் புரியு நெடுந்தொண் டிற்தொறு
 நாடித் தேற ஞாபுப் பேதைகள்
 உறபய நெயனே யறுகண் கண்டிடிற்
 பெறபய நெயனே பேதைமை தணப்பான்
 செய்வியை யெயனே யென்றறி தெளிவு
 ௫. மெய்மையு முடையுன் மெய்யடி யார்கால்
 துண்ணிய புழியென் சென்னி
 ஒண்ணுமேற் கறையெலா மொரிஇ
 மதர்மிக் கொள்ளும் வானருள் கொள்ளும்
 அத்தன லன்னவ ரையக்கணு மென்னை
 ௬. டைத்துநீ மாண்மனன் வழங்கல் வேண்டுமா
 கந்தபாட் பாடுவர் நாடு மதன்சேர்
 சந்தகோட் டத்தவர் கந்தா குழகா
 திருமீர் வல்ல தெய்வ பாலை
 இருபரு முடப்ப விடையிருந் தருளுந்
 ௭. தலைவ வும்பர் தலைவ
 தலைவ வென்றன் றகைமை
 அன்னினைலே லத்தம் பரித்துப்
 புன்னில் யருமொர் புனிதப் பொருளை.

நேரிசைவேண்பா.

பொருளொரு மூன்றும் பொருளெனவே கொள்ளுந்
தெருளுளார் போதந் தெவுளக்—கருளிரிக்குங்
கந்தகோட் டத்தவிரெங் கண்மணியே யென்மதந்
தந்தநாட் டத்திடையே தான். (அ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

துர்நந் தவங்க ளெலாநினைச் சீத்தெவர் தாஞ்செயினும்
ஊனந் தருமலான் *மானந் தராவென வோதிடற்கெண் [டுன்
மானந் தடையின்று தக்கனே சான்மென்னும் வாய்மைகொண்
பாடுனஞ்சு செய்யெனைக் காகந்சு கோட்டத்துப் பண்ணவனே.

நேரிசை யகவற்பா.

பண்ணவர் கவலும் வீண்ணவர் கவலும்
மண்ணவர் கவலு மாற்று பாக்குச்
சண்முகத் திருவுரு வண்ணினை யதுதான்
அகார முகார மகார மர்த்த

நு. மாத்திரை நாத மாணுறு பிந்து
களாகளா தீதங் கரிசறு சாந்தி
சாந்தியா தீதந் தகைசா லுன்மனி
மனோன்மனி புரீதநீ வளர்தனு மத்யமா
மேம்படு பதீபரா வாம்பதி னுறு

கடு. மாத்திரா ரூப விராட்பிர ணைமும்
ஒமெனும் பிரமப் பிரணவ மொன்றும்

* மானம்=பெருமை; எனகிவெதுகை.

ஆகக்ன் றவ்ரு மகண்டசத் தியெனா

ஆரண மாகமம் புராணே திகாசம்

அனைத்த மதிர்க்கு மப்பெரு மாண்புத்

கரு. திருட்டி விருக்கத் தேய்வ ஞான

சத்தி உடிவாச் சாற்றரு மாற்றல்

பெற்றுள ஞாங்கர்ப் பெரும்படை யொன்றும்

அதிவ்றல் பொறுத்த பதினே ருருத்திர

உருவாய் நிமிரு மெறிவல் லயந்துஜங்

உ. சத்தி குலச்சக் கங்க பத்திரம்

அக்ஞசக் கமலக் கண்டைகோ தண்டம்

சுட்டி பரசேன் நியம்புபன் னென்றும்

பன்னிரு கரத்து மின்னி யிருக்க

அடியை ரென்னுஞ் சிறுர்பசித் தாரற்றிற்

உரு. கருகிப் போந்தக் கவறபு பேரருட்

+ டன்வாய ராகச் சாற்றுஞ்ச் சதையுங்

குன்றவர் சதையுங் குன்றா திருக்க

மினி பிறங்கு வீர பாகு

முதனட வீரர் முடிவின் திருக்க

உ. எத்திகை கண்ணினு மத்திகை நின்னை

சொடியிற் கொடுவந்து தரவல மாமைக்.

கலாய் யிருக்கக் கலக்கென் போல்வார்க்

கிவ்வை யெனினு மியற்கை மலத்தான்

மறப்ப சினைப்பு மாறி மாறி

+ அந்தப்... அமுதம்; மிங்கலகிண்டு.

+ தன்னை... இது குட்ட வட்டார் வழங்குஞ்சொல்.

௩௫. வரலா னங்ஙன மாறி மாறி
நீயும் விழும னோயம் பெருக்குபு
கவலேல் கவலேல் காத்தருள் புரிவாம்
என்று தேற்ற மியம்பிடல் வேண்டுங்
காமர் பூக்குங் கந்தகோட் டத்தில்

௪௦. வாழும் பரம மலனோய்

போழு மருந்து பூக்குங் குன்றே.

(௧௦)

. நேரிசைவேண்பா.

குன்றம் பகவே லெறிந்தோய் குடிசைமுகன்
ஒன்றுந் திருவுருவோ யோழுருகா—வென்று
குரங்குநர்க் கொள்கந்த கோட்டப் பிரானென்
றுரங்கொள்ளு வார்க்கின் றுதிப்பு.

(௧௧)

கூட்டளைக்கலித்துறை.

உதிப்பு முலப்புமெங் கேநிற்கு மென்றோ ருணர்வுசெய்யிற்
குதிப்பு மறப்புமெங் குண்டோவங் கென்றே குறித்திடலாம்
'அதிர்ப்பு முதிர்ப்பு முளேனவை பெவ்வா றடங்கநிற்பேன்
மதிப்பு மெதிர்ப்பு மிலாக்கந்த கோட்டத்து வானவனே. (௧௨)

. நிலைமட்டில வகவுப்பா.

௧௧. எனவர் நாயக மாதவர் நாயக
மானவர் நாயக மன்னவர் நாயக
மோனிக னாயக முன்னுநர் நாயக
ஞானிக னாயக நன்னுநர் நாயக

- தி. தந்திர நாயக மந்திர நாயக
 எந்திர நாயக சுந்தர நாயக
 சத்திக னாயக சித்திக னாயக
 முத்திக னாயக வீத்தைக னாயக
 தத்தவ நாயக சற்குண நாயக
- க(1). புத்தக நாயக புண்ணிய நாயக
 தாரக நாயக சண்முக நாயக
 வரக நாயக பெங்குரு நாயக
 சூட்ட நாயக வாசு கந்த
 கோட்ட நாயக கூர்த்த போதம்
- கதி. இல்லாக் குணங்கு பொல்லாக் குணங்கு
 கல்லாக் குணங்கு கருநாக் குணங்கு
 பாடாக் குணங்கு படியாக் குணங்கு
 தேடாக் குணங்கு தெரியாக் குணங்கு
 உழுத்திம் மனுவை மதித்து னருளிற்
- உ(1). செலுத்தி மென்னைக் கலத்த னின்மா
 திடனார் திடனார் தெய்வ வருட்கோர்
 கடனே கடனே கடனே கடனே.

(கஉ)

நேசைவேண்பா.

கடனறியா *வாட்டியரல் காக்கந்த கோட்டத்
 திடைபதிய மெந்தாயுன் னேனா—ரடியலரே
 எனையேன் சிந்தை யெனுமாறு காணுண்டு
 மாவையொடு விற்கும் வயின்.

(கச)

*தாட்டியர் = செல்வர்; 'ஆட்டியர்' என்றும் வடசொல்லின் விவரம்.

கட்டளைக்கூலித்துறை.

வெயினதே யன்சுமைக் காமாலு மஞ்சவொள் வையத்தனுங்
குயினேறு போகியுஞ் சூழ்கந்த மாகந்த கோட்டத்துறை
மயிலேறு மெம்முதா னின்றொண்ட ரென்றிந்த *மாதிரத்திற்
பெயரேறி ஞாவம் போயினு ரென்னவோர் பேச்சுமின்றே. (கடு)

நேரிசை யகவற்பா.

இன்று நெருநல் பின்றை யெனாநிலை
பிடித்து நின்ற பிரமேந் திரற்கு
ரித்தகை வல்லிய நீட்டி யருளினை
ரித்திய நாத னெனுநிரு பற்கு

௩. நின்மல யோக நிலைநன் களித்தனை
சொன்னகுத் தற்கு மவனிற் றுணைவி
என்னு மகேசை யென்பா ளுக்குஞ்
சுதன வந்தெதிர் தோன்றினை யதான்.று
நசைஇய வரங்களு நன்கு நல்கினை

௧௦. வசுமந் தற்கு மலர்கதி வழங்கினை
இடும்ப னென்பா னிகலிரித் தருளினை
சேரர் கோற்குச் சிவகயி லாய
கதிக்கருள் புரிந்தனை திருப்பரங் குன்றிற்
கரானுப் புண்ட வொருமட வரற்கக்

௧௩. கரன்வளர் பாக்குக் கருணைபா லித்தனை
சுகவிரு டிக்குந் தூய்நால் வாய்க்கும்
வேண்டின வருளினை லிடைமுக வந்திபுப்

பதியொள் ளறிவைப் புதுத்தருள் செய்தனை
வாசகி பென்னு மாசுணை மதற்கார்

௨௦. யாக்கை யாகுவ நீக்கி யருளினை
சயகிய சய்விய சாமிமா'ணுக்கற்
வைகம்பா தகதீர்த் தருளினை யற்பாற்
கதீர்காம வேலா வெனக்கத ரெருவற்
புரப்பான் கரியைத் கோறல் புரிந்தனை

௨௧. கதீர்கா மத்திற் களிஞரத் தொழுவான்
ஒருவன் சாப மொழித்தருள் செய்தனை
காசிப ரிட்டிக் கூறு காட்டு

மலையன் மார னிருவர் மாய்த்தனை
வாசவன் து'சி மனக்கவ நீர்த்தனை
௨௨. சந்தத் தொடர்பு சாவப் பொழிந்த
என்னை யருண கிரிக்கரு ளிசைத்தனை
பரமற் குட்டுபு பெரும்புவி படைத்தனை
பரமற் கோருப தேசம் பண்ணினை
ஆய முனைவரை யாட்கொண் டருளினை

௨௩. முசுமுகற் கருளினை முதுமல யத்துச்
கிறுமுனிக் கருளினை சிரிய புத்தேட்
கொழற் கருளினை யாழற் கருளினை
வாமற் கருளினை யிராமற் கருளினை
கீரற் காய கிருபைசெய் தருளினை

௨௪. தூண்டி மெண்ணிலர்ப் புரந்தனை யதனால்
என்னோடி மென்போல் வாரையு மென்னே
தூண்டி கொடற் கருளல்
சுடண்டிக் சந்த கொட்ட வேலோ.

நேரிசைவெண்பா.

வேளென் மதன்செய்யோர் வெப்பிற் கிவனினியிங்
காளன் றெனவுய்க்கு மாற்றலுளோய்—கோளறுசீர்க்
கந்தகோட் டக்குமர காவென் நிமிழ்த்தபினும்
பந்தம்யாக் குங்கொல் பகர்.

(கஎ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

பகரற் கரிய பராபர மூர்த்தியின் பால்விழிக்கட்
புகறற் கினியநீ வந்ததா லன்றோ பொருபுலவர்
சுகமுற் றனாரந்த வாறுநீ யென்கணுந் தோன்றினன்றிக்
குகண்டி லுய்வன் கொலோகந்த கோட்டக் குருமணியே.(கஅ)

இணைத்துற ளாகவற்பா.

மணிமிக் குடைமா மணிகண் டற்குப்
பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே
நாவின் மகட்கோர் நாமக ளாகிப்
பூவின் மகட்கோர் பூமக ளாகி

டு. எண்ணில் கோடி யண்ட வீட்டந்

தந்திடு கருப்பத் தாய்விந் துவிற்குந்

தாயாய் மன்னு சாம்ப விக்குப்

பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே

கிஞ்ச வுறழ்வுங் கிஞ்சத் தொழிலு

க0. முளபல் கோடி யுறவி கட்டுட்

பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே

தளிமக் கந்த கோட்டத் தளியுட்

பொருளா நிற்கும் பிரமப் பொருளே

- என்முக நீதா னெழீஇ வராயேற்
 ௧௫. சார்தழை மஞ்ஞாய் தருகென் பேன்கொல்
 பைமெய்த் தத்தாய் பறையென் பேன்கொல்
 அஞ்சிறை நாரா யழையென் பேன்கொல்
 மென்னடை யன்னம் விளம்பென் பேன்கொல்
 தின்னிசைக் குயினீ யிசையென் பேன்கொல்
 ௨௦. சீகரக் குயினீ செல்கென் பேன்கொல்
 பொன்னென மிஞிறே போகென் பேன்கொல்
 குதிகொளு மணனே கொடுவென் பேன்கொல்
 வேறென் விளைப்பனே
 ஊறனே னுணரே னுணரேன்
 ௨௫. எற்குலை வின்றிதல் வீரம் பெருக்கா
 எழீஇ வரினீ யெந்தா யெந்தாய்
 என்றடி தாழ்ந்துன் னின்மதர்ப் பெளவம்
 படிந்தா னந்த பரதஞ் செங்கு
 மாசறு தொண்டர் உம்மி னென்பேன்
 ௩௦. மருடெறு மண்பீர் வருதி ரென்பேன்
 போக வேந்தி ருறுமிய னென்பேன்
 சான்றீர் சான்றீர் நுங்ஙன் சார்பிற்
 சாந்தேன் சாந்தேன் நுனாக மித்தேன்
 என்பே னென்று மிருஅ
 ௩௫. சீன்பா னின்ற நீடுப் பேனே.

(௧௧)

சேரிநகரொப்பா.

உம்ப முறைகாண்ப வுப்பயிருக் காமருநாச்
 செம்பு நகரகாண்ப செம்மைமொள—பையுள்

திலாழம்பு மாவன்ன வோர்க்கந்த கோட்டத்
தவாப் பீர்து முன்னனிபு னோர்.

(உ0)

கட்டளைக்கலித்துறை.

உனது மிலது மென்கிற் கு மந்த வுலகத்துழை
*வினாயி வேயே கிடைத்தனை யெற்கங் வியன்கருதின்
உளருமுன் வானையென் றேமாது மின்னமும் வாழியென்றாக்
காலினின் னெஞ்சிற் படர்க்கத்த கோட்டத்துக் காங்கெயனே.

நேரிகை யகவற்பா.

காக்கேய மென்ன வோங்கொளி மெய்யோய்

மாயம் புத்த மறத்தா ரகனும்

வஞ்சம் புத்த கிரௌஞ்ச வரையனுஞ்

செய்திரி புரத்தைச் சிரித்தெ ரித்தோய்

தி. அம்பற் கிரௌஞ்சன் றருபே ராழியை

அக்கை யனகமா வுண்ட விறலோய்

பெயர்த்து மன்னவர்த் தடிவான் பெருவேல்

ஞ்சிஞ்சும் மிக்க வரவரி முகனின்

கரசிர முயோய வணமுக் காரித்

க0. தடங்கி விட்டோ ராண்மை யுடையோய்

மதவகசால் ஓர பதும னுணையிற்

பகிரன் டக்கரி னின்ற பாய்ந்து

வருமென் னாறுமவு ணப்படை மாண்டு

திலையாய் தின்ற வழன்மலை பலவுங்

கதி. சுட்பார் வைவிஞர் கனந்து வலியோய்

* வி. சி. இ. மை; எகையெதுகை.

எண்ணில் சிரக்க னெண்ணில் கரங்கள்
எண்ணில் படைபுடை யெண்ணில் படைகளை
ஒருங் காரத் தோடுக் கிரமா
கோக்கி கீறா கீற்றெறு முடையோய்

உ0. வீரமா கேந்திர ளூரிற் குழீஇய
செறுநர் குழாத்தைச் சிறுகை யென்னும்
பாழித் தீயாற் பூழி செய்தோய்
ஆயிரத் தெட்டண் டாதி பதியாய்
ஆயிரத் தெட்டரி யயனாண் மன்னாய்

உ1. துற்றெட் கெறு ருத ளூங்குத்
திருவுடை யானாத் தெவுண்மா யாவியா
உனகு ரன்செய் யுரனெலா மாற்றுபு
வல்லிக் கொடியற் பொழிந்து வருகென்
கொல்ல லேனாற்படை தூண்டு பெரியோய்

உ2. ஞாட்டில் வினிந்த புத ஞாட்டை
ஒருரை யளவி லுயிர்த்தெழு வயர்ந்தோய்
அந்தணர் பரவுங் கந்தகோட் டத்திற்
சந்தத் தீவெந் தனிவர வள்ளால்
என்மல வலியா ரிரித்தருள் பாக்துன்

உ3. உன்னத் துயினஃ துண்டு கொல்லோ
கம்பி மீடுஞான் ருளருள்
செம்ப வேண்டித் திருவுள முவந்தே.

(உஉ)

தேவநாபென்பா.

உவப்ப முயர்ப்பகலா வோருளெற் தீயச்
சிவப்பொழுதிற் றோலிகொல் செப்பஞ்—சிவப்பொழுதுன்

பாலென்று கார்தம் பறையுரைக்கென் சொல்லுவைமெய்
சால்கந்த கோட்டத்தெந் தாய்.

(௨௩)

கடடனேக்கலித்துறை.

தாயுஞ் சனகனும் பந்தமுங் கேளுநீ தானென்பவர்க்
கோயும் புனிதும் புராணமு மாய வுறுகணெல்லாம்
வயுந் திருவருள் வேக வதிகொப் புனமெழுப்பிப்
பாயும் பொறிகெழு மாகந்த கோட்ட பராபரனே.

(௨௪)

நீலமண்டில வகவாப்பா.

பரத னெல்லை யாமிப் பாரியில்

நரரா யுள்ளார் யாதோர் நடையிற்

காலம் போக்கல் கடனே யாயினுஞ்

சிலப் பனுவலிற் சீரியர் போக்குவர்

௩. மூர்க்க ரென்பார் வேட்ட மிழைத்தல்

நீர்க்க மாகத் திவாவு றங்கல்

செருக்குற் றிருத்தல் சிறுமிக பொறுவில்

விருப்புற் றிருத்தல் வெஞ்சூ தாடல்

ஆடல் பார்த்த லபவா தம்பனல்

௧௦. பாடல் கேட்டல் பஃறெனிகொளுத்தல்

வானா சரித்த லாக வழுத்துங்

கோனா றுகளிற் கூடாப் போக்குவர்

இன்னோர் கேளெற் கேயுங் கொல்லோ

மன்னார் கந்த கோட்ட மரீஇ

௧௩. அடியார்ப் புரக்கு மருட்பெருஞ் சோதி

அடியே னேத்து மதிரசத் தேனே.

(௨௫)

தேவசபைப்பா.

தேன்பா யிழுதுகண்டு தித்திக்கு மக்காரம்
ஆன்பா லெலாமென்ற மாணந்தத்—தேன்பாகுண்
நம்பரின் மயிருப்பா ரொண்கந்த கோட்டமமர்
தம்பரா னின்னண்பர் தாம். (௨௬)

கட்டளைக்கலித்துறா.

நீயில் விவேக முனார்கொண்ட சண்மஞ் சபலம்பெறற்
•கூடயி னுக்கிரை தேடுவ தோடிறை யாமுனையுங்
கூடழித் தேடிடப் வாரவர் நீர்வரை கூறிடவென்
கூடல தோடுவனை யாண்கந்த கோட்டநன் னுபகனே. (௨௭)

அண்ணக்குற னாகாற்பா.

நாயகன் றந்த நாயே தத்துள்
பூருக்கு மறையி னெழிலைத ரேயம்
எவின் னைத்திரிய மிகா வாசியம்
பூருகதா ரணியம் பேழ்க்கட வல்லி
நீ. சிதச் சாந்தோக் கியநற் கேகம்
அதர்வப் பிரச்சிந மணி மான் நெக்கியம்
முண்டக மென்ன மொத்தமொரு பதாபம்
பூரண்பா மொத்தி னென்க்கை வல்லியம்
தூய்மை பன்னா சுபேதா சுபதரம்
கா. சிதரைக் காலாக் கிருந்த திரைறு ள்
சென்னி மொத்தின் கிரக சைகமொதம்

பஞ்ச ருத்திர வஞ்சுப நிடமும்

ஏனைய வுபநிட மாகம மெல்லாம்

மொழிந்து மொழிந்து முடிவு படுத்தற்

கநி. கமையாப் பொருளா யறுகுண வத்துவாய்

என்று முள்ள தெதுவோ வதுவே

நீயென் ரோர்வார் நெஞ்சிடை யுறையோய்

தேரண * வுழப்பு வாரணத் துகிலோய்

பொலங்கொ ணீப வலங்கன் மொய்ம்போய்

உ.௦. சடக்கர நாம சகத்திர நாம

குன்றாக் கந்த கோட்டத் தெம்மான்

என்தெண் மைத்துணை யிற்தென ஷோர்ந்தான்

அற்பி லடியேனை

எல்லங் காத்தி யல்லங் காத்தி

உ.௧. அந்நி காத்தி சந்நி காத்தி

முன்னுங் காத்தி பின்னுங் காத்தி

இடையிற் காத்தி யாண்டுங் காத்தி

நோக்கிட நெஞ்சு நுனையே

நோக்கற் காய நோக்கு மனியே.

(உஅ)

தேரிகைவேண்பா.

அளியான் மலுடன்சே யாமொருவ னம்பி

வீளியா வியன்பெறலிங் குண்டேற்—கனிகழியா

ஓர்கடவுட் சேய்நம்பி யார்கெடுகா ரோய்விலருள்

கூர்கந்த கோட்ட குகா.

(உக)

கட்டளைக்கலித்துறை.

கட்டளைர் மாகந்த கோட்டத்தெந் காளுங் கடிபெருக்கித்
தாவற வேவிளங் கீரொன் பதுவிழிச் சண்முகநின்
தூட்டு ணச்சடி யேனினித் தங்குந் துகளிலிடம்
தேவர்கண் மானவர் யாவரு மேத்தன் றிருவடியே. (௩௦)

வண்ணக்களஞ்சியம், காஞ்சி - நாகலிங்க முதலியார்
வேண்டுகோளின்படி, பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருநாசகவா
மிக எருளிச்செய்த—

கந்தகோட்டமும்மணிக்கோவை முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடிவாழ்க

வடதிருமுல்லைவாயிற் கு க ப ர ர் வ ண் ண ம்.

இராகம் - புன்னுகவராவீ.

தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தையத் தனன தத்தந் தந்தத்த தானன
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தனனதந்த தந்ததான தனனதந்த தந்ததான
தான தானன தான தானன
தனன தனதன தைய தானன
——தனதன தன்னன தனன.

சொல்லிற் பெரிய சுத்தங் கொண்டச்ச * நூறிய
மெய்யர்க் கினிய கத்தன் சிந்திக்கொ ணமுதல்
பெரியவண்ட ரண்டம்யாவும் வளைபரன்செய் கின்றவாறு
நிறுவியந்த முஞ்செய்ச னுயிரிருந்தி யங்குசோதி
நாத நாயகன் வேத நாயகன்
உதியா நிருமல னைவி லாதகோ
மெய்யற் புதனெரு ருத்தன் பண்புற்ற தேவரும்
வையத் தவரு நித்தஞ் சிந்திக்கு மீறிலி

* நூறுதல் = பொடியாக்கல்; அழித்தலெனும் பொருளிற் பி
யாக்கப்படுவது.

அவ்விதத்தையுண்டகோடி களினிறைந்த விஞ்சைய்சன்
அவ்வகடந்த சம்புமாசின் மதிமலர்ந்த பந்தியாளன்
ஒகை மேயன லீகையே யுளர்

உளம் துளையர் உன்ன லீதிசோர்,
தொட்பற் றிருவு எத்தன் சந்தத்து மாலைகொள்
உன்னத் திருந் ருத்தன் பண்டத்த னீயென
உரைசெயன்பர் நண்பர் ஞான முனைவர்வந்த னஞ்செயாதி
கனாதவிர்ந்த மேன்குணைசர் பொறைமிருந்ததுங்கரோதம்
கோய் லாடரு ணைய போதகர்

அழிமா தவாமு ல்லு மேதையார்

—கிரம வின்னாக நிறைவோர்; (ஐ)

தொல்வித் தகவ ளப்ப் தக்கொப்பில் குர்களுள்
•கல்லக் கயல்வி ழிப்பன் கண்டத்தி கோணையும்
துணியில்க னுண்டதமாறு டருளுரக்கொண் மக்கைநாடு
மனமயன் றிமொன் லுண்டதமலர்ந்ததுநாடுமன்
கிண்ட தமயன கிர னுனவன்
கனாதர் பரமலை மேல்லை யோர்யளார்,

பொய்கைக் கருகி ருத்தத் திண்டொத்த பாறையில்
கயற்கொ முதிருக்குஞ் சந்தர்ப்ப நீள்வலி
உனவடக்கம் விஞ்சுத கண்விண்ணி தண்டவிரர்
கண்விண்ணு கண்டிவர் தமிழ்நலந்தே ரிந்தகரன்

பொய்கைக் கருகி ருத்தத் திண்டொத்த பாறையில்
கயற்கொ முதிருக்குஞ் சந்தர்ப்ப நீள்வலி
உனவடக்கம் விஞ்சுத கண்விண்ணி தண்டவிரர்
கண்விண்ணு கண்டிவர் தமிழ்நலந்தே ரிந்தகரன்

பொய்கைக் கருகி ருத்தத் திண்டொத்த பாறையில்
கயற்கொ முதிருக்குஞ் சந்தர்ப்ப நீள்வலி
உனவடக்கம் விஞ்சுத கண்விண்ணி தண்டவிரர்
கண்விண்ணு கண்டிவர் தமிழ்நலந்தே ரிந்தகரன்

வடதிருமுல்லைவாயிற் துகபரர்வண்ணம். அக

மேல தோர்பிழை சார வேபணி
மலைசேர் குகைநனி தள்ளி மோதியர்,
துள்ளித் துடிது டித்தஞ் சஞ்சற்கெ னுவொரு
வல்லுத் தரவ ளித்தன் றன்புக்கு ளானவர்
பினர்மொழிந்த தண்டவீரர் மரமிருந்த செம்பலாச
மதையரிந்து தண்டாக வருகெறிந்து நின்றபோது
மீனும் வீயும் தாகி யேயுறும்
அஞரே யறவென வள்ளு கீரினல்
——வகிர்கவி வன்னோவின் மிகவே; (வ)

தொல்லைப் படர ளிக்குஞ் சங்கட்ட மாரவை
மெய்விட் டவுட னத்தங் கொண்டிச்செவ் வேள்பதி
தனின்மறஞ்செய் கின்றபாவி யெனவிரண்டு தண்டவீரர்
களும்வெகுண்டு டம்பறைந்து சிறைபுரிந்து வந்தகாலே
ஈது தான்முரு கோன தேயென
நினைசி ரியனவி றுய்ய பாடலார்,
புள்ளிப் பொறியி ருக்குந் தொங்கற்சி காவன
வையத் தொடொளி கக்குந் தக்கத்திண் மானமும்
அணிபதிந்த தந்தயான மனவிறந்த சிங்கயானம்
எணிலுயர்ந்த தொங்கல்பீலி கொடிகணம்ப னந்தகோடி
ஏவ லாளரு மீடி லாவடல்
மலிமா பகுதியு முள்ள சீருளார்,
சொல்லற் கரிய பொற்புஞ் சம்பத்து நீடிய
வெள்ளிக் கிரிக நுந்நண் டங்கிச்ச தாயடி

படர்விரும்பு கின்றவாறு புரிசிதந்த சம்பந்தாய
அருளுமன்பு மின்புமாகி நிலவகண்ட சம்புவான
மாசி லாமணி மீசர் காதலர்

அருள்சால் கொடியிடை +யையை பாலனார்

—முடிவது முன்னோனி எவலார்; (வஹ)

தம்பர்க் குதவு சித்தம் பொக்கச்ச தாவரி
புள்ளக் கிறைச மக்குஞ் சம்பத்து ளாய்திரு
அண்ணைவதண்ட விண்டுவாசி றுளவணிந்த மஞ்சுமார்ப்
பெண்டணங்கு கின்றபேர்நன் கடவுளென்றி யம்புமாலின்

+ஆண மாமரு மாணெ னுவரு

பெரியா ரளவது கல்வி நாதனார்,

தெய்வத் திருவி ருக்குந் துன்பற்ற மேனியில்
நல்வச் சிரமி னைத்தங் கெம்பிட்ட சேகரம்

ஹதிலம்ப கஞ்சிகாத செவிவிளங்கு தொங்கறேசு
தருகுதம்பை கண்டபார மிடையங்க னந்தகோவை
பட்ட காதிபெ லாமு மேவுற

பருமோர் தரிமகள் கொள்ள வாலினார்,

தொம்பிட்ட கருமு கிற்குங் கங்குற்து மேலென
மங்கற் குழி மட்டிந் தண்டொத்த தோள்களும்
; சதவாஞ்ச மம்பைமாதா விழி கருங்க தம்பநாறும்
தீருபதம்ப மம்புநு கரதலங்க ளுஞ்சலாவும்

- ஆண. ம. எ. ம.; பி. உ. ல. சி. வ. ந. 9.

+ ஆ. ன. ம. ம. ப. ப.; ன. ன. ல. வ. த. எ. க.

§ ச. ச. லி. மீ. தி.; வ. ட. ச. ல. ம.

வடதிருமுல்லைவாயிற் குகபரர்வண்ணம். ௯௧

நீரி லார்சுழி நேரொர் நாபியும்

மலர்போ லடியுடை வள்ளி கேள்வனார்

—புகழ்முனி சொன்னாடு செவியார் ; (9)

வல்லைப் பொருமு லைப்பெண் பண்புப்பு லோமசை

மையற் கினிதுகக்குங் கண்பெற்ற வாசவன்

உரமடங்க வந்தகூரன் விறலடங்க வென்றனோக

கணமெழுந்து பம்பைபேரி முரசுதிண்டி மொந்தைவாரி
தாரை காகளம் யாம மாமுழ

முருடா குளிதுடி நல்ல நாதமே,

செய்யப் பெரிய கட்கம் புன்சத்தி பேரயின்

முள்ளுப் பரச டிக்குந் தண்டத்த மூவிலை

எறியிரும்பு குந்தம்வீச சவளம்வன்கல் பிண்டிபாலம்

முசலமம்பு சிந்துவாரம் வளைகள்குண்டு மந்த்ரபாசம்

நீடு கோடரி யீரும் வானெழு

குவிசா யுதமிக வுள்ள கேடிலா,

மள்ளற் படைகள் பக்கஞ் சந்திக்க வேபெரு

வையத் தலமி தித்தங் கங்குற்ற வாசுரர்

கலாவளைந்து மண்டைவேறு தொடைபிளந்த சந்துவேறு

விழிவகிர்ந்த துண்டம்வேறு களம்வகிர்ந்த முண்டம்வேறு

கால்கள் வேறுகை வேறு வேறென

விரைவே யிறும்வகை செய்து நீதியே

—உறுசுரர் மன்னுமொர் மயின்மேல் ; (9௮)

மையற் றவினன் மெச்சுஞ் செங்கைத்து நூபுரம்

எல்லிற் சுடர்கொ ழிக்கும் பொன்கட்டு மோதிரம்

அயிச்சதன்னை தண்டைசால கொளிர்பதம்பொ ருந்தவேறி
 அறாச்சென்றி தன்கலாப முழுவுதம்ப டர்ந்துமு
 ிய வின்றை விசை விசலின்
 செந்தா மலைமுடி தன்ன வேகுநோர்,
 கட்டாக் சயர்கொ ள்குத் துன்றொத்த குரண
 துன்றத் திறவன் மத்தக் கண்டொப்பி லாவதி
 துக்கிசுந்த தன்னைகேடல் னினைவறிந்தெ முந்துநீய்
 உகரன் மெய்ப்ப டம்புந் வணையென்ற னைந்தவேலை
 சேசு வாமது கோர மாமொளி
 பலகொ டிபெருக மெய்தெ னுவீனும்,
 மையுத் தமழு மற்றக் கண்டச்ச மேகொள
 டன்முற் றுபொ முப்பத் தந்தச்ச தாறியர்
 குயரசம்ப கத்தேட மெனலினம்ப வஞ்சுஞான்
 மட்டெதிர்த்து கக்கைபூழ்தி கரமமாந்த மென்றிவேலின்
 ன்க ளுந்தா கோக மாணை

மட்டின் மதிபுரை சொல்லி யேசிலா

—தாசமரு டர்க்கேரி லருளோர்;

(15)

மட்டின் கன்ன முத்தரத் தெசுத்தப்ப ஸ்ரீயும்
 கந்தப் படைம ள்த்தக் கத்தந்த பமயில்
 மட்டின் கந்த தெய்வமொடு களிவிளக்க வந்தபூருள்
 மட்டின் கந்த தெய்வமொடு களிவிளக்க வந்தபூருள்
 மட்டின் கந்த தெய்வமொடு களிவிளக்க வந்தபூருள்
 மட்டின் கந்த தெய்வமொடு களிவிளக்க வந்தபூருள்
 மட்டின் கந்த தெய்வமொடு களிவிளக்க வந்தபூருள்

வடதிருமுல்லைவாயிற் குகபரர்வண்ணம். ௧௩௩

களன்றிற் சவைய ளிக்குங் கொம்பொட்டு தேனரை
வெல்லத் தினுமி னிக்குஞ் சம்புப்ப லாசிகண்
மிசைவிழுந்தி ழிந்தவேளை யுதிர்ப்பூஞ்சி வந்ததேனும்
எருமைகுண்டைதும்பிகேழுனடையினந்தெழும்புகூழை
வாரி யேயிடு பான லேபல

உளநீள் வளமொடு செய்யி லேநெலாம்,
வள்ளுக் கதிர டித்தங் கங்கிட்ட நூழில்கள்
வெள்ளைத் *தாளமுத்தி றும்பொத்து வீசொளி
அருகினின்ற னந்தபேத குரவைதந்தி யங்குகாணி
உழவர்பெண்களந்தகார வருவைவெண்பொனென் றுகாண
வேசெய் போழ்தவர் நேச வாடவர்
இவரார் புதியரெ னைய மேகொளா
——நிசமுண ரன்னோர்வ யினுமே; (மூலம்)

வள்ளைச் செவிகி டக்குந் துங்கப்பொ னேலைகள்
எள்ளச் சரியை முத்தஞ் சிந்தப்புன் ழுரலின்
மணம்விழைந்த நெஞ்சமோடு பலமடந்தை நின் றுலாவு
தடமலிந்த மந்தர்மேடை களுமகன்ற மன்றமோது
சாலை மாமடம் வாரி யாவணம்

அறமே புரியிட மையர் சேர்வுமே,
அல்லித் தளிரின் மச்சஞ் சென்றெட்டு மோடையும்
நெய்தைக் கடிம ணக்குஞ் செம்புட்ப வாலியும்
நவையடைந்த மைந்தர்முழ்கி னலம்வழங்கு கின்றமான
சமுடனிர்த்ர மங் வாயு நீருநிசண்ட மந்த்ரிநாரம்

* தாளம் உருட்டு; தாவேதுரை.

ஈசம் வாருண மேசில் சூரியம்
 மதிநீ ரெனுநல பொய்கை யோடுமே,
 மல்லிச் செடிய ரத்தந் தண்பிச்சி மாதவி
 முல்லைக் கொடிது ருக்கம் பைம்பச்சை கூவிளம்
 மகிழ்செருந்தி கொன்றைகோடை த்மனமிண்டை சந்தநாளும்
 வளருநந்த னங்கண்மேய பெரியவிஞ்சி கொண்டகோவி
 லோடும் வானவர் சூழ்தெய் வீகமும்
 உளவோர் வடதிரு முல்லை வாயில்வாழ்
 ———தகபர ரென்னூர்வ முளரே. (க)

வண்ணச்சந்த வளமெலாமுணர்ந்தவரும், சென்னையில்
 வசித்த தமிழ்ப்பண்டிதருமான க. வ. திருவேங்கட நாயடு
 வெனும் பெயரிய சிவநேசச்செல்வரது வேண்டுகோளங்கீக
 ரித்து, பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருநாச சுவாமிகள் தைய,
 தனன, தத்த, தந்தத்த, தானன, தனனதந்த, தந்ததான, தான,
 தனன, தனதன, தானன, தன்னன என்னுஞ் சந்தங்களுறப்
 பாடியருளிய—

வடதிருமுல்லைவாயிற் குகபரர்வண்ண முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் நிருவடிவாழ்க.

ந வ வீ ர ி
நவரத் தினக்கலிவிருத்தம்.

வீரவாததேவர் - மாணிக்கம்.

- க. சீர றமுருக வேளுறை செழுமை
ஆர றநிலய வாரியி லமரேண்
நார றவுழுவ லேறிடு நலிவில்
வீர வாகுவெனும் வீரனை விழைவாம்.

வீரகேசரிதேவர் - நாளம்.

- உ. என்னை யாளிறை யாயுல கெங்கணும்
மன்னு கந்தபி ரான்மந்தி ரத்திடை
மின்னு வாழ்க்கை யறவீர கேசரி
தன்னை யுள்ளன்பிற் றுழ்வர்க்கின் றாழலே.

வீரமகேந்திரதேவர் - புட்பராகம்.

- ங. ஒதரும் வீரம கேந்திர னெருவன்
பாதமு ளேபடர் மாந்தர பரமீ
ஆதரம் வீயம தாந்தரங் கருதுஞ்
சூதம் காமர மீர்ந்ததோ மரவேள்.

வீரமகேசரதேவர் - கோமேதகம்.

- ஈ. அரணத் திறையோ னையனா ரதமேன்
கரணத் தெனுவார் கவனா றிடுவான்

முரணிற் பொருகு ரெனோடே முனைவோன்
சரணச் சுகவீ ரமகே சனரோ.

வீரபுரந்தரதேவர் - வைபவம்.

௫. திகையெலா நீக்கமி லாது செறிந்தபெருந்
தகையெலா மேற்றவர் சாமி பதம்பரவாப்
பகையெலா நீக்கொரு பாடு பிறந்துளுவார்
மிகையெலாம் வீட்டிடும் வீர புரந்தரனே.

வீரராக்கததேவர் - வயிரம்.

- சு. வீவயனமி லாமேல் வீட்டுநெறியை நேடும்
ஆவலறவர் வாழ்வா னாட்டுமுருக வேளின்
தாவிலருள்கொள் வீர ராக்கதனடி தாழ்வார்
தேவருமறி யாவோர் சீர்த்தியிலுயர் டாரால்.

வீரமார்த்ததாண்டதேவர் - மரகதம்.

- எ. தாமத மெற்றிடு மாசில் சார்ச்சேந்தன்
சேமவ டிக்களி யாமொர் சீர்ச்சார்ந்தோர்
மாமிடன் மிக்குடை வீர மார்த்ததாண்டன்
பூமன நச்சுநர் போதம் போய்க்காண்பார்.

வீரார்த்ததேவர் - பவனம்.

- அ. மள்ளலே நேண்சிகி யிவரு மஞ்சனை
உள்ளுவோ ரோங்கவ னுணர்வு சந்ததங்

கொள்ளுவீ ராந்தக னினேவு கொண்டிழின்
தள்ளுவார் காண்கணத் * தறுகண் யாவையும்.

வீரநீரதேவர் - நீலம்.

* ஆரெப்படி முனினும்மது போலத்திரு வருள்கூர்
நாரப்பெரு மானுயழ னாகப்பெய ரானாள்
தாரப்பொருள் வேலற்பணி தகைமைக்குண வீர
தீரப்பெய ரோனைப்புகழ் தெருளர்க்கிலை சிறுகே.

கந்தசஷ்டி முதலிய மாவிரத வழிபாடுகளில் வழுத்துமாறு
பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - துமரதுநாச சுவாமிகளருளிச்செய்த—
நவவீரர்நவரத்தினக்கலிலிருத்த முற்றிற்று.
கவிக்கொரு க்ஷீபுரதிபமேற்றுக.

அட்டாட்டவிக்கிரகலீவஸ.

நாற்பத்தேனாசீர்க்கழிநெடிலடியாசரியவிருத்தம்.

சந்திரசேகரமர்த்தநாரீசராஞ்

சக்கரப்பிரதானம்

தக்ஷிணமூர்த்தமலிங்கம்லிங்கோற்பவந்

தக்ஷயக்ஷியபங்கம்

* தறுகண் = கடுக்கொல்லுதல்; சிறுபாணாற்றுப்படை காண்க.

சந்தியினிர்ந்தனஞ்சந்ததநிர்ந்தனஞ்
 சண்டேசாதுக்கம்
 சலந்தாவதமகொராஸ்திரமேகப
 தம்மசவாருடம்
 சத்யசதாசிவம்மிக்கசதாசிவந்
 தருளுனேசுவரம்
 சகசகசகாசனங்கூர்மசங்காரமச்
 சாரிவராஹாரி
 சற்குருமூர்த்தமுமேசமுமாபதி
 ஜயபுஜங்கதீராகம்
 சார்த் தூலஹரிபைரவங்கலியாணசந்
 தரம்வகெத்திராதம்
 சந்தரவிருஷ்பஜூர்திவிஷாபஹ
 ரணஞ்சுவராபக்கம்
 துகளறுகேத்திரபாலகந்தொல்கரு
 டாந்திகம்முகலிங்கம்
 துங்ககங்காதரங்கங்காவிஸ்ஜந்
 சுபசோமாஸ்கந்தம்
 குரவீம்ஹாரி*கமாரியமாந்தகஞ்
 சுசி*மாணவபாவம்
 சுபகரபிரார்த்தனைமூர்த்தகஹந்திரி
 புரார்த்தகஞ்சுரீபாகம்
 சுமுககங்கானமிரக்தபிசைப்பிர
 தானமிருஞ்சுடரே

*கமாரி 'கமாரி' எனக்குறுகிற்று. *மாணவபாவம்=சிஷ்யபாவம்.

சுடர்கவுரீவரப்பிரதம்மஹாபா
சுபதசொருபமணி
தோன்றுபுஜங்கலளிதம்ரிஷபாந்திகந்
தோமறுகஜயுத்தம்

லிந்தைவினம்புகஜாந்திகம்வீணை
தயங்குதகழிணமூர்த்தம்
மேதகயோகவினோதமதாக
விளங்குதகழிணமூர்த்தம்
விமலபிக்ஷாடனங்கவலையுத்தாரணம்
வேதகணம்புகழும்
விதிசிரகண்டனங்கவுரீலிலாசமந்
விதமெழிலரியர்த்தம்
வீரபத்திரந்திரிமூர்த்திமுப்பாதம
ஹாவேதாளிநடம்
வெருவறுமேகபதத்திரியுருவாய்
லிளம்பறுபதுநான்கும்
விலாசவளிப்புநிமித்தமெடுத்தவொர்
மெய்ப்பொருளெதுவதுவே
விண்ணவர்மண்ணவர்கண்ணவர்யாவரும்
வீடருளாயெனவே

வந்தனைபுரியலிருந்துளனீயென
வண்டமிழான்மனசான்
வாழ்த்திவணங்கெனையாளவெனிருதய
மலரிலெழுந்தருளாய்

மந்திரநாயகத்திரநாயக
 மக்களநாயகவோம்
 மயதவீசரபரமகுஹேசர
 வசனமனாதீத
 வரதக்ருபாகரகுமரபராபர
 வரைவறுஷாட்டுண்ய
 வஸ்துவெனற்புதசத்தியவித்தக
 மாணமொடயனமிலா
 வானவஞானநபோமணியேதிரு
 மாலயனறியாவோர்
 மாமலையின்பெயரான்குருளாதவென்
 மருடெறுமாமுனியே.

(க)

கலியுக ஆண்டு ௫000 - ல் நிகழ் விளம்பி வருடத்தில்,
 பாம்பன் : ஸ்ரீமத் - குமரகுருநாதசகவாயிகளால் இஃதருளிச்
 செய்யப்பட்டது. இவ்விருத்தத்தினை யுள்ளருக்கத்தோடு முப்
 போதும் பாடி யாடுக. ஆடாவிடினும் பாடுக. அங்ஙனஞ்
 செய்வார்க்கு உரோகநாசம், பாபநாசம், சத்துருநாசம், ஆயுள்
 விருத்தி, தைரியவிருத்தி, வீரியவிருத்தி, புத்திரவிருத்தி,
 புண்ணியவிருத்தி யுண்டாதலோடு சர்வார்த்த சித்தியும், முத்தி
 யும் வாய்க்கு மென்பது வாய்மை.

ஆகப் பிரபத்தம் ௧௦-ஹமுள்ள திருச்செய்யுள்-௨௫௮.

குமரகுருபரன் நிருவடிவாழ்க.